

Niye?

Nurcan BAYSAL

S.2'de

Maden İşçileri

Ahmet TULGAR

S.3'te

Soma Katliamı ve Komünal Ekonomi

İshak KARAKAŞ

S.11'de

Durum

Geçen haftaki sayımızı yayına hazırlayıp matbaaya gönderirken Soma'daki işçi katliamının ilk haberleri gelmeye başlamıştı. Sonraki günlerde bu katliama ilişkin haberleri takip ettik. Acı ve öfkeyle. Türkiye Halkları bu emekçi kardeşlerini unutmamalı ve onların anısına emekçi hakları için mücadele etmelidir.

Soma katliamının ardından gelen süreçte de bir kez daha özgür ve demokrat bir medyanın ne kadar kıymetli olduğu ortaya çıktı. Mednûçe, Sterk, İMC ve Hayat gibi özgür ve demokrat kanallar kapsamlı yayınlarında yine hükümetin manipülasyon ve sansürüne direndi ve kamuoyunu bilgilendirdi. Geçen haftaki sayımızda İMC TV genel yayın koordinatörü Eyüp Burç ile yaptığım söyleşide de Burç'un ifadesiyle bu "Demokratik Medya Hareketi"ni konuşmuştuk. Halkın Nabzı da bu ülkedeki özgür ve demokrat medyanın bir üyesidir. Ve ülke çapındaki olayları doğru biçimde yerele taşımak da Halkın Nabzı'nın en önemli görevlerinden biridir. Mednûçe TV'de ekip arkadaşım Ahmet Tulgar ile sunduğumuz haftalık Nabız programında da pazar akşamı DİSK genel sekreteri Arzu Çerkezoğlu ve İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi üyesi, akademisyen Aslı Odman ile Soma katliamını özgürce ele aldık. Özgür medyada olmanın imkanları bizler için büyük şans.

Soma katliamının acısı henüz çok tazeyken bu kez de Türk Silahlı Kuvvetleri mensubu askerler, Rojavalı bir kadını çocuklarının gözü önünde katletti. Aynı gün yine sınırda dedesinin yanından dönen 14 yaşındaki bir çocuk yine askerlerin açtığı ateş sonucunda iki gözünü kaybetti. Katliamlar, resmi güçlerin şiddeti, bunların hepsi bir gazeteci olarak sorumluluğumuzu artırıyor.

Bu hafta yine bu ortak vatanın bir halkı daha maruz kaldığı soykırımı anıyor. Bugün Çerkes soykırımının 150'nci yıldönümü. Ben de bu hafta Çerkesler'in aylık gazetesi Jineps'in yayın kurulu üyesine Çerkes hakları hareketinin önemli bir ismi olan Yaşar Güven ile buluştum ve hem soykırımı hem de Çerkesler'in bugünkü durumunu konuştum.

Haftaya görüşmek üzere.

İshak KARAKAŞ

HALKIN NABZI

HAFTALIK SİYASİ GAZETE

ANADOLU YAKASI

www.halkinnabzi.com.tr

Yıl 2

Sayı 42

21 Mayıs 2014

ÇARŞAMBA

e-mail: halkinnabzi@gmail.com

Fiyatı:1TL

Soykırım, katliam, benim halkımın tarihinde sık yaşanmış olaylardır. Ben de bir Kürt olarak bu kavramları duyduğumda hemen o konuya yoğunlaşırım. Anlarım soykırımdan, katliamdan bahsedenin ne hissettiğini. Kolayca empati kurarım. Bugün, yani 21 Mayıs 2014, Çerkes soykırımının 150'nci yıldönümü. Bu vesileyle ben de Pazar günü Çerkesler'in Jineps gazetesinin yayın kurulu üyesi Yaşar Güven ile buluştum ve kendisine Çerkes soykırımını ve Çerkesler'in eylemliliğini sordum.

S12'de

Soma Grubu'nun Kartal Projesi İptal

S9'da

AHMET TUGLAR

Maden İşçileri

Maden işçileri: Karardıkça yüzleri, ağaran alınları.

Kömür tozu ile büyür gözleri. Bakışları. Kısılmaz.

Taşa yeminli, taş kararlı da, gaza ne yapsın, ateşe ne yapsın madenci?

Göçükte.

En beraber ve en yalnızdır onların ölümleri.

Herkes yukarıda.

Bir onlar aşağıda. Sınıf mücadelesi-nin geometrisi.

1993 yılıydı. Bir yıl önce, 3 Mart 1992 de, saat 20 de, 263 işçinin hayatını kaybettiği grizu patlamasının gerçekleştiği Zonguldak, Kozlu'daki maden ocaklarındaydım. Patlamadan sonra içeri su basılıp ocaklar kapatıldığı için çok sayıda işçinin cesedi bir yıl sonra hala 560 metre aşağıdaydı. Ve o gün birkaç ceset daha çıkarılacaktı. Nüks eden bir acının haberini yapmak için gelmiştim ben de Kozlu'ya.

İşçiler bir yıl önce kaybettikleri arkadaşlarının konulacağı tabutların yanından geçiyor, aşağı inmek için asansöre biniyordu. Sakindi bakışları. Arkadaşlarının bir yıl sonra da olsa

ocaktan çıkarılması, çıkarılıyor olması huzur veriyor olmalıydı, cesaret veriyor olmalı. Cenazeleri kaldırılacaktı sonunda.

Evet, bir ferahlama hissediliyordu o sabah madende. Hüzünle ferahlama. Avuntuyla ferahlama. Kaybettikleri arkadaşları çıkarken yukarı. Yine de.

Ben de aşağı inmek istedim. Mües-

sese Müdürü bir kağıt imzalattı. Kendi isteğimle indiğime ilişkin. Dakikalar sürdü sonra onlara doğru iniş.

Aşağıda, 300 metre aşağıda işçilerle

buluştuk. Yemek molası vermişlerdi. Kumanyalarını açmışlardı. "Buyrun" dediler.

300 metre aşağıda bir hayattı bu. Emek, cesaret, sevgi, sorumluluk, yol-

daşlık, yorgunluk, korku, fedakarlık, hepsinin iç içe geçtiği bir hayat. Sınıf mücadelesinden bir hayat.

Bir yandan da o kadar yerleşiktiler orada. 300 metre aşağıda, yaslanıp madene, çay içtiler mola bitmeden.

Oysa elbette bütün bu emeğin, bu mücadelenin karşılığı yukarıda.

Saatler sonra vardiya bitip de çıktıklarını görünce ben de ferahlamıştım.

Evet, başkaları inmişti onlar daha çıkmadan ama onlar çıkmışlardı işte. Evlerine gideceklerdi. Belki de önce kahveye.

Bunları yazıyorum.

Bunları hatırlıyorum şimdi.

Salı, sabah saat 8.30 da.

Zonguldak, Kilimli'deki ocakta 30 işçi hala mahsur. Hala kurtarılamadı. Gazın boşaltıldığı bile kesin değil.

(Bu yazıyı 2010 yılının Mayıs ayında yazmıştım.)

Tablo: Namık İsmail

**ANADOLU YAKASINDA
GÖRÜNÜR OLMAK İÇİN**

**ilan Reklam ve Rezervasyon
hattı için bizi arayınız**

T: 0216 457 46 46

F: 0216 457 13 12

e-mail: halkinnabzi@gmail.com

ABONELİK KARTI

1 Yıl Yurtiçi 60 ₺

Adı Soyadı:.....

Adresi:.....

e-mail:.....Tel-GSM:.....

Abonelik bedelini banka hesabına yatırdıktan sonra bilgileri lütfen aşağıda belirtilen posta adresine veya e-mail e gönderiniz.

HALKIN NABZI

Bağlarbaşı Mahallesi 2. İlkokul Cad. No: 39
Cihangir İş Mrk. Kat:2 D:7 Maltepe/İstanbul/Türkiye
T: 90 216 457 46 46 F: 90 216 457 13 12
halkinnabzi@gmail.com

AKBANK Maltepe Şubesi

TL HESABI: Şube Kodu: 0029 Hesap No: 0189926 IBAN: TR 350004600029888000189926

**Halkın Nabzi
Gazetesi**

Sürelî Yayın

AHİS Reklam Organizasyon
Prodüksiyon San. Tic. Ltd. Şti.
Adına İmtiyaz Sahibi ve Genel
Yayın Yönetmeni (sorumlu)

İSHAK KARAKAŞ

Editör: Ahmet TUGLAR

Görsel Yönetmen
İsmail DOĞAN

Grafik Mizanpaj
Ayda ARAZ
Kazım ÇINAR
Hakan YILDIRIM

Spor Koordinatörü
Vahit KARAKAYA

Spor Servisi
Arjen BARIŞ

Kültür Sanat
Bedros DAĞLIYAN

Avusturya Temsilcisi
Erdal BOYOĞLU

Hukuk Danışmanı
Av. Uğur KARAKAŞ

Viyana Temsilcisi
Emine BAŞKÖY

Danışma Kurulu
Fehim IŞIK
Samet MENGÜÇ
Fuat TOKAT

Yer: Bağlarbaşı Mh. 2. İlkokul
Cd. No: 39 Cihangir İş Merk.
Kat 2 D:7 Maltepe - İstanbul
Tel: 0216 457 46 46
Fax: 0216 457 13 12
halkinnabzi@gmail.com
Baskı: GÜN MATBAA Beşyol
Mah. Akasya Sk No 23/A
Sefaköy-Küçükçekmece - İST.
Tel: +90 212 426 63 00

Soma Katliamı Maltepe’de Protesto Edildi

Soma Katliamı geçen hafta Perşembe akşamı Maltepe Bağdat Caddesi’nde protesto edildi. Bölge Hastanesi’nin hemen yanında HDP öncülüğünde buluşan sosyalist gruplar yürüyüşe geçti. “Maltepe uyuma, Soma’ya sahip çık” sloganıyla yürüyen kitle yoldan geçenler ve binalardaki yurtttaşlardan alkışlı destek aldı. Meydana kadar yürüyen protestocular basın açıklamasının ardından eylemi bitirdi.

Beykoz’un Camı Turistlere Tanıtılacak

Beykoz Kaymakamlığı tarafından Beykoz Camcılığı’nın tarihi mirasını korumak ve turizme kazandırmak amacıyla İstanbul Kalkınma Ajansı (İSTKA) desteğiyle yürütülen proje kapsamında Polonezköy’e kazandırılan Cam Sanat Merkezi’nin açılışı törenle yapıldı.

İlçenin yüzlerce yıllık camcılık geleneğini yeniden canlandırmak, turizm ve ekonomiye kazandırmayı amaçlayan projenin ilk ayağında 100 kursiyer eğitime alındı. İSTKA’dan alınan 360 bin TL’lik hibe kapsamında kurulan ‘Cam Sanat Merkezi’nde

ise cam sanatını yaşatacak yeni ustalar yetiştirilecek, turistlere geleneksel el işi cam ürünlerin tanıtımı ve satışı yapılacaktır.

Turizme katkı sunacak Cam Sanat Merkezi’nin açılışına İstanbul Valisi Hüseyin Avni Mutlu ve eşi Gül Mutlu, Polonya İstanbul Baş Konsolosu Miroslaw Stawski, Maldivler Fahri Konsolosu Nihat Boytüzün, Beykoz Kaymakamı Süleyman Erdoğan, Beykoz Belediye Başkanı Yücel Çelikkbilek, ilçe protokolü, muhtarlar, kursiyerler ve ilçe sakinleri katıldı.

BEDROS DAĞLIYAN

Germinal'den Soma'ya Bir Testi Su

Elleriyle kapadığı yüzünden gözüken ter ve kömür isinden kararmış saçları, temiz ve emeğiyle çalışan bir alnın temizliğini haykırıyordu... Ona sarılmış eşi, bembeyaz çiçekli elbisesi içinde saf bir nazenin gibi titriyordu... “Kurtaramadım! Kimseyi kurtaramadım” diye öfke nöbetiyle hıçkıran eşini kanatlarını açmış bir serçe gibi koruyan kadın da sessizce hıçkırıyordu... Beri yandan diğer kadınlar ölmeyi ve ölümü tevekkülle yaşayan kadınlar, çocuklar sessizce kadere teslim olmuş çiçek gibi birbirini kucaklamış bekleyenler... Her çıkanı, çıkarılanı sevgiyle bağrına basanlar ki; bir gözleri de o mağara girişi kadar ürpertici madenin kocaman ağzına bakıyordu...

Havada bir ezginin melodisi yankılanıyordu, sanki... Tüm bekleyenler içinden, ölümü bekleyen kutsal bir koronun refakatçileriydi... Melodi ağır havada kesintisiz bir requiem gibi geziniyordu. Her gün sılaya gider gibi helalleşen kadınlar, çocuklar ve erkekler... Bütün bir kasaba âdeti kara bir canavara teslim olmuş onun istediklerini yapan, yapmak zorunda naçar bırakılan köleler gibi hizmet ediyorlardı... Ailelerini boğaz tokluğu için, yeterince geçindirmek için ya da çıldırmış yeraltı tanrılarına her gün atılan armağanlar gibi umarsızca onları susturmak için kuyulara giriveriyorlardı... Başka çareleri yoktu ki madencilerin...

Yıllarca bu topraklarda yaşayan insanları, aileleri geçindiren tarım alanları, simsiyah bir acıya terkedilmiş... Duvarın kenarında bir yapracık uzanıyor... Sarı bir çiçek başını uzatıyor ağrıyan kalbime...

Germinal'i bilirsiniz... Tohum, ürün bereket anlamına da gelen Germinal: Emile Zola'nın ölümsüz eserini... 1860 Fransa'sının Monsou kasabasında yaşayan madencilerin dramını anlatır... Kasaba da yaşayan tüm ailelerin kaderi çocukluktan itibaren kuyulara, galerilere girerek ölünceye, posası çıkana dek orada çalışmaktır... Devlet büyüklerinin, egemenlerin kutsal aile dedikleri köleliğin; yalanla, ikiyüzlülükle örülen modern dünyadaki tezahürü... Bonnemor Baba'nın o dokuz kişilik ailesi ki çalışan beş kişi dahi ailenin karnını doyurmaya yetmiyor. Tüm bu kısırdöngü devam ederken evlerine kiracı gelen Etienne'nin anlattıkları onları derinlerde kök salan filizler gibi uyandırıyor. Bütün bir kasaba silkinip ekmek, ekmek diye haykırarak tüm bunlara sebep olan burjuvazinin kalelerine saldırıyorlar. Yıllarca sessiz kaldıktan sonra birden coşkun bir sel gibi ileri atıldıklarında nasıl korku perdesini yırtabileceklerini ve akla hayale gelmez şeyler yapabileceklerini gösterirler. Ama örgütsüz lükleri nedeniyle, patronların hileleri onları kolaylıkla gelgitlere sürükleyebilmekte, bölüp dağıtabilmektedir. Yaşadıkları, tüm gücünü toplayıp kabarmış olan

bir nehrin, o gücü doğru yere akıtacak arklar olmadığına gerisin geriye cızlaşıp, nasıl kuruyup gittiğini de göstermektedir.

İşçilerin isyanı yenilgiyle sonlanırken, Germinal buna rağmen umudun asla sönmediği, işçi sınıfının tekrar ayağa kalkacağı mesajıyla biter. O umutsuzluğu değil umudu aşılarda işçilere: “Cana can katan, her yandan gençlik fışkıran o sabah, gökte alevler saçan güneşin altında yüzen ova, işte bu uğultuya gebeydi. Toprakta insanlar bitiyordu, saban izlerinde ağır ağır kapkara, öç alıcı bir ordu filizleniyordu; bu ordu pek yakında bütün toprağı çatlatarak geleceğe yüzyılların ürünleri için boy atıyordu”.

Soma Kasabası da nasıl da benziyor değil mi Emile Zola'nın kasabasına... Tarım alanları yok edilmiş ailelere verilen sahte bir cennetin yerin metrelerce altında biten cehennemi öyküsü... O gün basın toplantısında bizim üretimimiz devletin bize verdiği mevzuata aykırı değildir diyen maden sahibi ve şürekâsının kahredici sırtışı... Yalnızca bu bile bazı şeyleri değiştirmek için gerekli mücadele şartlarının oluşması için yetip de artıyordur bile... O gün başbakan da bu işin fitratında ölüm var diyerek söylenirken, 1860 Fransa'sından, 1900'lü yılların İngiltere, Japonya ve Çin'den ölüm örnekleri verirken nasıl da bu patronların aymazlığıyla benzeşiyordu. Oysa kömür çıkaran devletlerin başında gelen Almanya'da

tam 43 yıldır hiç ölüm olmamıştı. Koylayca yalan atıverirken, hatipliğine ve kendisine kul yaptığı cahil halkına güveniyordu...

Minik Karagözlü bir kız çocuğu dalgın ve ümitsiz gözlerle, sardunyalara bezeli pencereden gelmeyen gelmeyen babasını gözlüyordu. Muhabirlerden birine mırıldandı” Bu gün doğum günüm; babam bana kırmızı çiçekli bir elbise ve sarı saçlı bir bebek getirecek akşama... Söz verdi...” Sonra da ona sarılıp sessizce ağlayan babaannesine dönerek “Babam sözünü tutar değil mi babaanne!

Senin baban da, tüm öteki emekçi babalar gibi sözlerini tutarlar küçüğüm... Sadece bu kalleşler, bu yalancı taifesidir sizi bir yudum suya hasret bırakanlar. O yüzdendir mezarlarınızın yanı başına kuyularda sizden esirgenen bir testi suyun bırakılması... Kana kana iç suyunu madenci hakkındır!

Beklerken

Çiçeğin büyümesini

Nasıl bekler bahar güneşi

Beklerim sevgimle yetişmenizi

Zamana inat;

Büyümenizi yavaşıca

Kırkikindi yağmurları değil

Bin bir sebeple akan gözyaşlarım

yıkar

Sevinç kokulu saçlarınızı

Okul yolundan dönüşünüzü

R'leri ya da K'ları söyleyemeyen

Neşeli peltek dilinizi beklerim

Sabırlı bir çınar gölgesiyim

Cümle kapısında evimizin

Bağrınızda izmarit gibi hatırla

sönerek

Beklerim;

Son demi hüznün

Yolculuğumun...

Bedros Dağlıyan

ÖNDER BİROL BIYIK

Soma Katliamı ve Çaresizlik!

Kendinizi bütün çıkışların duvarlaştığı bir çaresizlik, kısırılmışlık, yapışkan bir anlam-sızlık duygusu içinde hissettiğiniz bazı anlar vardır ya hayatta. Son bir haftadır bu sıkışmışlık ile isyan duygusu arasında sallanıp duruyoruz. Ağıtlar yatıştırmıyor, kelimeler kifayetsiz...

Resmi açıklamalara göre 301 maden işçisi kara toprağın altından çıkarılıp, kara toprağın altına verildi. Göz göre geldi katliam... Daha birkaç hafta önce CHP milletvekili Özgür Özel, Soma madenleri hakkında meclis araştırması için önergesi vermiş. AKP oyları ile reddedilmiş bu önerge. Şimdi üç yüzün üzerinde canı toprağa teslim ettik ya, araştırma komisyonu kurulur artık.

Katliamdan sonra yaşananlara bakıldığında “Nasıl bir ülkede yaşıyoruz biz?” diye sormadan edemiyor insan. Günlerce madende kaç işçinin olduğu bile açıklanamadı. Öyle ya, aslında biz Soma’da madene inen işçi sayısının değil, yolunu şaşırp Antartika dolaylarında aysberge çarpan korsan gemisindeki kaçakların sayısını çözmeye çalışıyoruz!

Ciddiyetsizlik her yerde...

Hükümet adına sorumlu olması gereken Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik günlerce ortalıkta gözükmedi. Çok hastaymış sayın bakan. Doktorlar seyahat yapmasını

yasaklamış! Kamuoyunu idare etme görevi de Enerji Bakanı Taner Yıldız’a düştü.

Bu ülkede sanırım eksik olan şeyi buldum ben. Evet, bu ülkede eksik olan tek şey vicdan... Ve Murathan Mungan’ın o harika deyişiyle bu ülkenin resmi dini galiba iki yüzlülük... Evet, her konuda ikiyüzlü davranmayı marifet sanıyoruz. Dün biraz daha fazla, biraz daha fazla kazanmak için ölüm kuyularına sürdüğümüz işçilerin hayatları karşısında değil, ama cesetleri karşısında gözyaşları dökmek bunun en sağlam kanıtı olsa gerek.

Enerji Bakanı Taner Yıldız diyor ki, “Bu ocak son 2 yılda 16 kez denetlendi...” Nasıl denetlediğiniz ortada işte. Üzerine bir şey koymaya gerek, işçiler anlatıyor nasıl denetlendiğini... Madende teftiş yapılacağı, günler önceden maden sahiplerine bildiriliyor. Her taraf bir güzel elden geçiriliyor. Gelen müfettişler en lüks otellerde ağırlanıyor. Çoğu kez madene inmiyorlar bile... Kâğıt üzerinde denetimler yapılıyor, imzalar atılıyor. Sonuç ölüm düşmüş ocaklar...

Şimdi kim verecek bunun hesabını? Başbakan veriyor işte... 1800’lü yıllarda Avrupa’daki maden kazalarından söz ediyor. “Madencilğin fitratından vardır bu ölümler. Olağan işler” diyor. Şunu da ekleyebilirdi aslında sözlerine “Somurtup durmayın birader. Madene

indiğinizde böyle bir kazanın yaşanabileceğini hepimiz biliyordunuz. Zorla mı indirdik sizi?”

Bunu söylemiyor başbakan...

Ne yapıyor? Korumalarıyla bir olup, katliamı protesto eden madenci yakınlarını dövüyor. Başka ne yapıyor, Soma’da sıkıyönetim ilan edip, İstanbul’da, İzmir’de, Ankara’da katliamı protesto eden ‘aşırıların’ üzerine gaz attırıyor. Herkesin her şeyi tevekkülle karşılanmasını, aslında bu ölümlerinin iş cinayeti değil takdir-i ilahi olduğuna sükut etmesini daha şık buluyor, itiraz istemiyor. Benim hükümete tavsiyem bundan sonra sokakta ‘adalet, özgürlük, vicdan!’ diye haykıran ‘aşırıların’ üzerine biber gazı yerine karbon monoksit gazı sıksın, toptan kurtulur hepsinden. Her şeyin zıvanadan çıktığı saatlerdeyiz.

Bundan sonra ne olur peki? Hiç merak etmeyin, bir şeycikler olmaz. AKP’nin kıvrak zekâlı danışmanları bu yüz karası katliamdan hükümet adına yine bir kahramanlık destanı yazmanın yollarını bulurlar nasıl olsa. Ne başbakan, ne Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı, ne yerde madenciyi tekmeleyen müşavir bozuntusu; kimsecikler istifa etmez. Öncelikle madende hayatlarını kaybeden işçilerin ailelerine, şöyle cömert tarafından birkaç yıl yetecek kadar kömür dağıtırlar. Sonra madencilerin öksüz çocuklarına

meslek edindirme kursları açarak madencilik dersleri verirler. Soma madencilüğün patronu da açıklamış mıydı zaten işletme açık kalacak diye! Ölen ölen, kalan sağlar onundur. Soma’ya gönderilen yardımların bir kısmı mağdur ailelere dağıtılır, zavallı madencinin sağlığında ailesine gösteremediği paranın hallicesini, devlet ölümünden sonra gösterir.

Sonra olaylar biraz yatışınca mahkeme safahatı gelir. Hala yaşıyorlarsa, günah keçisi olabilecek birkaç alt kademe zavallı mühendis bulunur. Cezalar onlara kesilirken, patronların iyi halleri üzerine bol bol delil aranır. Bu dava böylece kapanır gider. İkinci bir katliama kadar patronlar rezidans inşaatlarına, madenciler kuyularına döner.

Daha sonra ne olur peki?

Elde olmayan ihmaller –dilerse- siz buna kader de diyebilirsiniz- yüzünden Türkiye’nin en mükemmel maden ocağında ortaya çıkan kazanın yaraları iktidarın o müthiş duyarlılığı ve şefkati ile sarılmış olur. Bir süre sonra Soma’da “Allah devletimizden de hükümetten de razı olsun, bu kara günümüzde bizi yalnız bırakmadı” duaları yükselir. İktidar partisinin oyları tıpkı Reyhanlı’da olduğu gibi yüzde 60’ların üzerine çıkar. Bu film böyle sürüp gider.

Umarım sürüp gitmez...

Avusturya'ya Göçün 50. Yılı ve Serüveni (2)

Bugün Türkiye'nin Misak-i Milli sınırlarının çizildiği Doğu Trakya, Anadolu ve Mezopotamya, tarih içinde adeta birer göç yolu olarak işlev görmüş topraklardır. Sayısızca göçmen topluluk konup göçmüş, yerleşip kök salmış ya da yok edilmiştir. Bu topraklarda yapılan istilaların sonu gelmedi. Yıkımlar bitmek nedir bilmedi. Önce sayısızca güçlü beylikler, sonra şehir devletleri kuruldu. Sonra şehir devletleri büyük İmparatorluklarla devam etti.

yısız devletler, (Akkoyunlular, Safavi vb.) sayısız beylikler (Germiyanogulları, Candaroğulları vb.) kuruldu. Bu coğrafya hem kan gölüne gömüldü, hem bir kıyım arenası görünümü verdi. Hem kardeşliğin ve imecenin filizlendiği bir mozaik, bir kavimler kapısı olarak nam saldı.

Özellikle Birinci Dünya Savaşı sırasında ve sonrasında Anadolu ve Yukarı Mezopotamya, katliamlar bölgesine çevrildi. Her türlü dini ve ulusal vahşetin alanı haline getirildi. Acılı ve

cenk başlatılmıştı.

Gözün gözü görmediği dumanlı havanın içinde, 1923'te resmîyet kazanan T.C. Devleti ortaya çıktı. Ermenilere ve Süryanilere kıyılmış ve sürülmüşlerdi. 1924'te Rumlar sürüldüler. Kürtler inkâr edilerek katliamdan geçirilerek Türkleştirilmek istendi. Aleviler asimilasyona tabi tutuldular. Cumhuriyet tarihi boyunca, fısılda-yanların gırtlığı sıkıldı.

Neden Geldiler...

yoğun bir sermaye ihracına girdi.

ABD ekonomik ve askeri yardım yapacağı ülkeleri, uzun vadeli askeri paktlarla kendisine bağladığı ülkeler Avrupa ülkeleri oldu. Bu ülkeler askeri olarak NATO çatısı altında birleşti. Avusturya, bu askeri paktın dışında kaldı. Amerika'dan Avrupa ülkelerine çok yoğun sermaye ihracatı ve yeni yatırımlar, çalışır durumdaki nüfusun önemli bir kesimini savaşta kaybeden bu ülkelerde işgücü açığı meydana getirdi. Almanya, Fransa, Hollanda başta

Anadolu'ya gelen beylikler, (Türk akıncıları) zamanla kalıp yerleştiler, Selçuklu Devleti kuruldu. Onu Osmanlı Devleti izledi. Osmanlı dönemi boyunca Anadolu'da ve Yukarı Mezo- potamya'da birçok uygarlık yıkıldı. Sa-

yürek parçalayan ağıtlar yükseldi bu coğrafyadan. Kıyan da kıyılan da aynı ağıtın birer parçası olarak kaldı. Irkçılık kulvarında inim inleyen mozaik- teki Yezidiler, Ermeniler, Süryaniler, Lazlar, Rumlar, Kürtler, Aleviler için

İkinci Dünya Savaşı sona erdiğin- de, Avusturya da diğer Avrupa ülke- ri gibi ekonomik olarak tam bir yıkım halinde kaldı. Savaş sonrası kapitalist dünyanın "Tanrısı" olduğunu ilan eden ABD devreye girdi. Özellikle "Sosyalist Blok" dışında kalan ülkelere

olmak, ekonomik olarak atılıma geçen birçok Avrupa ülkesi, Türkiye, Yugos- lavya gibi ülkelere işgücü talep etti.

Devam edecek..

Kayıplar Haftası Başladı

Kayıplar Haftası Başladı

Dün Latin Amerika'dan Türkiye'ye kadar yaygınca uygulanan gözaltında kaybetme yöntemi, bugün de Filistin'den Irak'a, Mısır'dan, Suriye'ye, Balucistan'dan Kolombiya'ya kadar dünyanın birçok ülkesinde bir devlet politikası olarak uygulanmaktadır."

Gözaltında kayıp politikasının emperyalist sistemden, başta ABD ve AB olmak üzere emperyalist güçlerden bağımsız olmadığına altını çizen ICAD, "Latin Amerika'da CIA eliyle uygulandığı ispatlanmış olan gözaltından kayıp politikası, emperyalist küreselleşme politikasının bir parçası olarak emperyalist güçler eliyle yaygınlaştırılmakta, gözaltında kayıp politikası uygulayan devletler politik, ekonomik ve askeri bakımdan tümüyle desteklenmektedir. Günümüzde AB sınırlarında ve Akdeniz'de her yıl yüzlerce mültecinin yaşamını yitirmesinden ve cesetlerinin dahi bulunamamasından, bir biçimde kaybolmalarından, mültecilerin geldiği ülkelerin doğal kaynaklarına el koyan, işgal ve talan eden ABD ve AB emperyalistlerinin sorumlu olduğu çok açıktır" diye kaydetti.

ICAD, bir devlet terörü olan gözaltında kaybetme saldırısına karşı mücadelenin köklü bir tarihi olduğunu hatırlattı ve ekledi: "Kayıp yakınlarının ve politik güçlerin gözaltında kayıpları geri isteme mücadelesi, Arjantin'de Plaza de Mayo Anneleri ve Türkiye'de Cumartesi Anneleri örneklerinde olduğu gibi birçok ülkede önemli örgütlenmeler ortaya çıkarmış ve bu saldırıları geri püskürtmüştür.

ICAD, gözaltında kaybetme saldırısına son verilmesi, gözaltında kayıpların akıbetinin ortaya çıkarılması ve sorumlulardan hesap sorulması için örgütlü olduğu her alanda mücadele etmektedir. 17-31 Mayıs Uluslararası Kayıplara Karşı Mücadelenin yükseltildiği haftada da alanlarda olmaya devam edeceğiz. ICAD, gözaltında kayıpları unutmayacak ve unutturmayacaktır."

Kaynak: ANF

Uluslararası Gözaltında Kayıplara Karşı Mücadele Haftası bugün başladı. Hafta, 31 Mayıs'a kadar sürecek. ICAD, gözaltında kaybetme politikasının egemen güçlerin baskı ve sömürüye dayalı sistemlerini ayakta tutmak için başvurdukları kirli yöntemlerden biri olarak devam ettiğine dikkat çekti.

Uluslararası Gözaltında Kayıplara Karşı Mücadele Haftası bugün başladı. 31 Mayıs'a kadar sürecek hafta boyunca, devletin kayıpların akıbetini açıklaması ve kaybedenlerin yargılanması istenecek. Bu yıl ki eylemlerde, gözaltında kayıplara karşı mücadelenin simge isimlerinden olan Hasan Ocak davasının zamanaşımına girme tehlikesine dikkat çekilecek.

Cumartesi eylemi ile "Yürüyen fotoğraf sergisi" ile başlayan haftanın ikinci eylemi, 19 Mayıs'ta yapılacak, Hasan Ocak ve Rıdvan Karakoç mezarları başında anılacak.

21 Mart 1995 tarihinde gözaltına alınan komünist Hasan Ocak'ın işkence yapılmış bedeni, ailesinin ve yoldaşlarının yürüttüğü mücadele sonucunda 17 Mayıs'ta Altınşehir Kimsesizler Mezarlığı'nda bulunmuş, 19 Mayıs günü kitlesel bir törenle Gazi Mezar-

lığı'nda sonsuzluğu uğurlanmıştı. Hasan Ocak'ın cenaze töreninden kısa bir süre sonra da yurtsever Rıdvan Karakoç'un cenazesi bulunmuştu. Karakoç'un cenazesi de törenle aynı mezarlıkta sonsuzluğa uğurlanmıştı.

İHD İstanbul Şubesi, Gözaltında Kayıplara Karşı Uluslararası Komite (ICAD) ve YAKAY-DER tarafından düzenlenecek olan anma saat 11.00'de Gazi Cemevi'nin önünden başlayacak.

Hafta kapsamında, 24 Mayıs'ta yapılacak Cumartesi eyleminin yanı sıra kayıp yakınları 28 Mayıs'ta Ankara'da görülecek 12 Eylül davasına katılacak, "12 Eylül kayıpları nerede?" diye soracak.

30 Mayıs'ta ise saat 18.00'de Türkiye Cumhuriyeti devletinin ilk kaybettiği kişi olan Salih Bozışık, dönemin işkence merkezi olan Sansaryan Han'ın önünde anılacak.

Kayıplar Haftası, 31 Mayıs Cumartesi akşamı saat 20.00'de Galatasaray'da yapılacak mum yakma eylemi ile sona erecek.

Hafta kapsamında ICAD'ın Fransa ve İngiltere seksiyonları tarafından

Londra ve Paris'te de eylemler yapılacaktır.

İCAD'dan Çağrı

ICAD, gözaltında kaybetme politikasının egemen güçlerin baskı ve sömürüye dayalı sistemlerini ayakta tutmak için başvurdukları kirli yöntemlerden biri olarak devam ettiğine dikkat çekti, "Kapitalist sistemde bir devlet politikası olarak uygulanan bu yöntemle toplumsal muhalefetin öncüsü ve örgütlü kesimleri hedeflenir" dedi.

Osmanlı'dan Almanya'ya, Latin Amerika'dan Türkiye'ye gözaltında kaybetme politikasının yaygın bir şekilde uygulandığını belirten ICAD, şunları kaydetti:

"Toplumsal muhalefeti bastırmak amacıyla, yargısız infazlar ve katliamların bir parçası olarak başvuru bu yöntemle, toplumda korku ve belirsizlik yaratılmak ve böylece muhalif güçler dağıtılmaya ve sisteme karşı mücadele etmekten vaz geçirilmeye çalışılmaktadır. İşçiler ve emekçilerin örgütlenmesi ve başka bir toplumsal sistem için mücadele etmeleri önlenmeye çalışılmaktadır. Gözaltında kaybedilenler çoğu zaman bilinen ve tanınan şahsiyetlerdir.

Soma Grubu'nun Kartal Projesi İptal

şandığı madeni gazetecilere gezdirirken verdiği demeçlerle tanıdı. Can Gürkan burada madenin ne kadar teknolojik olduğunu ileri sürüyordu. Alp Gürkan da önceki günkü olaylı basın toplantısında gazetecilerin “Oğlunuz neden burada değil?” sorusunu “Ankara’da işleri var” şeklinde yanıtlamıştı. Alınan bilgilere göre Spine Tower projesinin en üst katında bulunan 8+1 tipindeki 360 derecelik penthouse dairenin de Can Gürkan’ın olduğu iddia edildi.

SPINE TOWER'A PROTESTO

Gelecek aylarda açılacak Maslak Spine Tower faciaya tepkili İstanbulluların eylemlerine sahne olurken önceki gün gökdelenin arazi sahipleri “Arazi Sayılı, Ortaş, Uzal ve Eyigüngör ailelerine ait bir mülktür. Soma’nın iştiraki Tilaga’ya inşaatı yaptırılmıştır” açıklaması yapmıştı.

İstanbul Maslak’taki Spine Tower’ın arazi sahiplerinin Soma Grubu’na sırt çevirmesinden sonra Kartal’daki AVM projesi ile ilgili de arazinin sahibi olan Yıldırım “3 teklif aldık. Hiçbirini beğenmedik. Kendimiz yaparız” dedi.

Soma’da yaşanan ve Türkiye’yi üzüntüye boğan maden faciasıyla gündeme gelen Soma Grubu’nun inşaat kolunun daha önce Kartal’da hayata geçireceğini açıkladığı ofis alanları ve alışveriş merkezi projesi de iptal oldu. Son olarak Maslak’taki gökdelen Spine Tower’ın ortaklarından “Arazi bizim gökdeleni de bedeli karşılığında Soma Grubu’na yaptırdık. Proje bize ait” açıklaması gelmişti. Kartal’daki ofis-AVM projesinin arazi sahibi durumundaki Yılsan Yatırım Holding’in Yönetim Kurulu Başkanı Talat Yıldırım, projeyi kendilerinin hayata geçirmeye karar verdiklerini ifade etti. Buna göre yola cepheli 29 dönümlük alanda hayata geçirilmesi planlanan projede 64 bin metrekarelik inşaat alanında ofis alanları ve alışveriş merkezi bulunacak.

‘3 GRUP TEKLİF VERDİ, BAKA-CAĞIZ’

Yıldırım, “Kartal arazimiz ile ilgili olarak Soma Grubu’nun da içinde bu-

lunduğu yaklaşık 3 gruptan teklif aldık. Ancak hiçbirinin teklifinden memnun olmayınca projemizi kendimiz üstlenmeye karar verdik. Gelecek dönemde projemizin çalışmalarına başlamayı hedefliyoruz” ifadelerini kullandı. Yıldırım, facianın ilk gününde daha önce proje için Soma Grubu ile anlaştıklarını ve imar planlarının onaylanmasının ardından çalışmalar için kolları sıvayacaklarını ifade etmişti.

İTÜ’DEKİ GÖREVİNE SON VERİLDİ

Soma Holding’in patronu Alp Gürkan, öğrencilerin talebi üzerine İTÜ’nün akademik danışmanlığından çıkarıldı. Öğrencilerle gece geç saatlerde görüşen İTÜ Maden Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Fatma Arslan, dekanlık tarafından, Soma Holding patronları Alp Gürkan ve İsmet Kasapoğlu’nun İTÜ Maden Fakültesi Akademik Danışma Kurulu üyeliklerine son verildiğini açıkladı.

İNŞAAT İŞİNİN BAŞINDA OĞUL GÜRKAN VAR

Spine Tower projesinin lansmanını nedeniyle 2010 yılının sonunda düzenlenen toplantıda gazetecilerin karşısına Soma’daki maden faciasıyla Türkiye’nin gündemine oturan Alp

Gürkan’ın oğlu Can Gürkan çıkmıştı. Oğul Gürkan maden şirketlerindeki görevlerinin yanı sıra Soma’nın gayrimenkul şirketi Tilaga’nın da CEO’su. Kamuoyu Can Gürkan’ı 301 kişinin hayatını yitirdiği maden facianın ya-

Genel Cerrahi Uzmanı
İstanbul Tabip Odası Divan Başkanı

DR. SAMET MENGÜÇ

Mezopotamya Tıp Kongresi'nin Ardından

Bu yıl 6'sı düzenlenen Mezopotamya Tıp Kongresi;15-16-17 Mayıs 2014 tarihleri arasında Kongrenin Ruhuna uygun olarak, çok dilli, çok kültürlü, farklı inançlı insanların yüzyıllardır bir arada yaşadığı bir il olan Mardin'de gerçekleştirildi. Mardin Artuklu Üniversitesi Rektörlük Binasında gerçekleşen ve bu yıl 6.sı yapılan Mezopotamya Tıp Kongresi'ne katılım geçen yıllara göre çok daha fazla oldu.

Türkiye, Irak, İran, Suriye, Avrupa'nın birçok ülkesi ve ABD'den olmak üzere 700 civarında Tıp Doktoru ve Dış Hekimi' nin katılımı ile gerçekleşti. Kürt dilinin bilim dili olarak kullanımını amaçlayan Mezopotamya Tıp Kongresinin bir diğer özelliği, Toplumcu sağlık anlayışı ve koruyucu sağlık hizmetlerini önceleyen bir perspektife sahip olmasıdır. Bu amaçla Kongre'nin bu yılki ana teması "Enfeksiyon" olarak seçilmişti. Biri hariç katıldığım 5 Kongre'den sonra şunları söyleyebilirim.

1-Soma'daki işçi cinayetleri ile aynı

sürece denk gelmesi nedeniyle eğlence programları iptal edilen bir kongre oldu ve kongre boyunca Soma'daki insanlık dramı paralel olarak güncel değerlendirmeler ve görüşlerle takip edildi.

2- Katılım öncekilere göre daha fazlaydı,

3-İlk kez aynı anda Dış Hekimleri Kongresi gerçekleştirildi,

4-Kürtçe(Kurmanci, Zazaki, Sorani),Türkçe, İngilizce ve Süryani-Aramice olmak üzere çok dilli ve sümültane çeviri sistemi ile oturumlar gerçekleştirildi

5-Yine ilk kez Tele – medicine(-

Video-konferans) yöntemi ile canlı olarak ülke dışındaki 2 hastaya tedavi uygulanmış oldu.

6-Kürt dilinin bilim dili olarak giderek zenginlik kazanması yanında bilimselliğinde aynı ölçüde benimsenmiş olması Kongrenin bir diğer önemli özelliği idi.

Yüzyıllardır yasaklanmış olan Kürt dilinin Bilim ve Tıp dili olarak kullanılması tüm katılımcılar tarafından coşku ve heyecanla karşılanması; Kongrenin gelecekte Dünya'nın önemli Kongrelerinden olacağını şimdiden öngörmek zor olmasa gerek...

Sağlık ve Dil başta olmak üzere, bilim, kültür, sanat, felsefe ,siyaset ve özgürlük gibi temaları içeren perspektifi ile kendine has Mezopotamya Tıp Kongresi'nin 7.si önümüzdeki yıl bir diğer mozaik şehrimiz Van'da yapılacaktır...

Sağlıklı ve tam özgür toplumlar için atılan her adım insanlığa hizmettir.

Güneşin Doğuşunu Beklerken

Hep aynı yerdeyim

yerin altında

Güneş ışıltısını saçmaz aşağıya

görmez bizi kendimizi zorla farkedemiz

kasketin üstünde lamba

elimizde kazma kürek

toprak ile iç içeyiz

saatler geçmez

çalışırız çalışırız

yüzüm gözüm kapanır

görünmez benim

tanınmaz haldeyim

ben madenciyim

yani sizin altınızda dolaşan benim

korkmayın rahatsız etmem sizi

kaydırmam toprağı üstünüze

ben kalırım altta

yinede incitmem sizi

ben göçük altında madenciyim

saatim bellisiz günüüm bellisiz

sanki karanlık yarım oldu

alışamadım yıllardır

yine de umudum var içimde

ve dedim kendi kendime

unutma,

her karanlığın sonu aydınlıktır..

Civan Çelik

Soma Katliamı ve Komünal Ekonomi

İSHAK KARAKAŞ

Soma katliamı bir kez daha hepimize Türkiye Cumhuriyeti'nde egemen sınıflar ve iktidar mensupları dışında kalan insanların hayatının yine egemen sınıflar ve iktidar nezdinde ne kadar değersiz olduğunu gösterdi. Devlet için bu ülkede yaşayan insanlar savaşta ege-

menlerin uğruna dökülecek kan, gündelik hayatta ise emeği acımasızca sömürülecek ve vergilendirilecek bir malzemedir.

Bu yüzden de ne demokratik yollarla insanların devlet güçleri karşısında can güvenliği sağlanır, ne de iş güvenliğini sağlayacak düzenlemeler

yapılır, patronların kâr hırsını sınırlayacak şartlar konulur.

Türkiye Cumhuriyeti, işçiler, emekçiler için işgücü pazarı olmaktan çok, bir can pazarıdır.

Diğer taraftan devlet Kürtler'e karşı yürüttüğü kirli savaşın propagandası ile toplumun büyük bir kesimini öyle manipüle etmiştir ki, sanki ülkede sürekli bir seferberlik hali söz konusudur ve patron sömürüsü ile ölüme gönderilen işçilere bile savaş kahramanı gibi bakılması istenir toplumdan.

Ben Türkiye'deki bu vahşi kapitalizme karşı alternatifi Kürt Özgürlük Hareketi'nin toplum modeli ve üretim tarzı önerilerinde buluyorum.

Sosyalizmin en modern yorumlarından birini yapan Kürt Özgürlük Hareketi öyle bir toplumsal ve iktisadi örgütlenme modeli öneriyor ki, bu modelde üretim metodları da çalışma süresi de, üretim süreçlerinin hızı da üreticiler tarafından bizzat belirlenecektir. Ve üretim doğaya saygılı olacak, sürdürülebilirliği gözetilecektir.

Bu Kürt Özgürlük Hareketi'nin

komünal ekonomi önerisidir. Komünal ekonominin hırs değil ihtiyaca cevap veren üretimi doğal kaynakların sömürsünü değil sürdürülebilirliğini önemseyeceği için de ekolojik üretim olacaktır.

Soma katliamı gibi olaylar da, işçi ve emekçi sınıfların dezavantajlı durumları da bu tarz radikal yöntemlerle engellenebilir.

Abdullah Öcalan yazılarında, görüşme notlarında sık sık Kürtler'in kooperatif ve komünler oluşturma çabalarına hız vermesi gerektiğine işaret eder

Evet, bunlar sadece yeni bir üretim tarzının değil demokratik özerkliğin de gerekleridir.

Yani demokratik özerklik, sadece yeni bir siyasi yönetim ve örgütlenme tarzının değil aynı zamanda yeni bir iktisadi üretim tarzının imkanlarını da sağlar.

İşte bu yüzden demokratik özerklik Kürdistan'da ve Türkiye'nin genelinde örgütlendiğinde gerçek anlamda iş güvenliğinden de ekolojiden de söz etmek mümkün olacaktır.

İshak Karakaş ve Ahmet Tulgar ile
'Nabız'

her Pazar saat 22.00'de
MedNûçe TV ekranlarında

Gündemin en sıcak konuları farklı konuklarla özgür
medya ortamında tartışılıyor: Nabız'da

MedNûçe Frekans Bilgileri

Hotbird 13 Frequency: 11.642 H SymRate : 27.500

Yapım: AHİS Reklam Organizasyon Prodüksiyon

Fehim Işık ile **'Kûçename'**
onbeş günde bir

Pazar günleri saat 16.00'da
MedNûçe TV ekranlarında

Sokağın sesi, halkların nefesi ve meydanların
dinamizmi: Kûçename'de

MedNûçe Frekans Bilgileri

Hotbird 13 Frequency: 11.642 H SymRate : 27.500

Yapım: AHİS Reklam Organizasyon Prodüksiyon

Yaşar Güven

İshak Karakaş

Aslında bizim tarihimiz hemen hemen aynı, aynı acılardan geçtik. Malum biz Kürtler de 150 yıl kadar olmasa da 91 yıldır gasp, soykırım ve katliamlar yaşadık. Bugün de (21 Mayıs 2014) Çerkes Soykırımı'nın 150'nci yıldönümü. Bu vesileyle acılarımızı paylaşıyor, soykırımın olmadığı bir dünyada yaşamak dileğiyle diyorum. 1864 yılından günümüze kadar uzanan çok büyük bir Acımızı çok iyi anlıyor ve yaşıyorum gerçekten. Sizler soykırımın etki ve travmasını nasıl yaşıyorsunuz ?

Öncelikle bu 150'nci yıl neden 150'nci yıl onu söylemek isterim. Çünkü bu tarihsel süreç içerisinde soykırıma kadar varan o anlayış değişikliğinden de bahsetmek gerek sorunun karşılığını verebilmek için. Aslında Çarlık Rusyası'yla Çerkesler'in Kafkasyadaki savaşı çok uzun yıllar sürdü. Her ne kadar savaşı 50-60 yıl ile sınırlayanlar var ise de 1557 yılında Çar 6.

İvan'ın Kabete bölgesinde saldırısıyla başlayan bir ilişkiler silsilesi vardır ki savaşlarla gelişen, tabii zaman zaman arada görüşmeler, ateşkesler adeta dostlukvari diyelim, özellikle Çerkes Prensi'nin girişimiyle sağlanan dönemlerin dışında uzun yıllara dayalı savaşlar silsilesinin sonucu Çar ordularının Kafkasya'da üç-dört koldan yürüttükleri hareketi bitirdikleri ve 2014 Soçi Kış Olimpiyat Oyunlarına ev sahipliği yapan Krasnaya, Polyana, Kızılçayır denen bölgenin orada buluştukları ve o birliklerin ve Çerkesya'yı yenilgiye uğrattıkları ve savaşı sona erdirdikleri gündür. Törende ayın düzenlediler, 21 Mayıs'tır tarihi ve Çerkesler için bir trajedinin bittiği ve yeni trajedilerin başladığı gündür. Çarlık Rusyası için ise adeta bir zafer günüdür. 21 Mayıs bu anlamda sembolik bir tarihtir aslında. Yoksa savaşın içinde pek çok yerde yaşanmış köklü, acı şeyler var.

Evet sizler de yaşıyordunuz doğ-

ru; zaman zaman bu da konuşulur. Bu coğrafyada çok acı yaşamış insanlar var, tabii ki Ermeniler, Kürtler, Dersimliler, Süryaniler vb. Zaman zaman sorarlar bize, siz başka halklarla bu coğrafyada temastasınız yani benim acım senin acının üzerinde gibi bir durum söz konusu oluyor mu, diye, buna cevabım biz acıları yarıştırmıyoruz, bilakis acıları paylaşıyoruz, bir arada omuz omuza bu acıların üstesinden nasıl gelinir çözmeye çalışıyoruz. Bunu sağlamaya çalışıyoruz.

Bu acılara bir acı daha yüklendi. Ben geçen pazar günü Mednûce TV'de yayınlanan tartışma programımızda Soma katliamını konuşacağımız için siyah giydim. Bugün sizinle görüşüceğim diye de elbisemi değiştirmedim, sizin de acınızı paylaşıyorum.

Aslında Soma olayında, bu iş cinayetinde yaşamını yitiren emekçilerimizin başta ailelerine akrabalarına

ve bütün Anadolu insanına sabır diliyorum. Bu çok vahim bir olay. Bir iş cinayeti, başka bir tanımı yok.

Rusya'nın Soçi'de düzenlediği olimpiyatlara tepki gösyterdiniz. Bu tepkilerin yankısı nasıl oldu?

Tepki oldu ama yeterince olmadı belki. Ciddi anlamda yakın tarihte Rusya Konsolosluğu önünde bu anlamda bir ortaklaşa eylemde düzenlendi; çok geniş bir katılımın etkisiyle. Aslında 2006 yılında Soçi nin adaylığı ortaya konuldu. O tarihten bu yana ciddi bir muhalefet yükselmesi söz konusu. İlk kez 2009 yılında Taksim'de bulunan Çerkesler daha önceleri sokaklarda bunu dillendirirlerken, bu sefer Rusya Konsolosluğu'nun önüne yürüdüler. Ve dünya kamuoyuna aslında olimpiyat ruhuyla bağdaşmayan bir işin yapılmak üzere olduğunu anlatmaya çalıştılar. Hatta olimpiyat komitesine de bu anlamda bir takım bilgiler bel-

“Eşitlik Temelindeki Yaklaşımı Çok Önemsiyoruz”

Soykırım, katliam, benim halkımın tarihinde sık yaşanmış olaylardır. Ben de bir Kürt olarak bu kavramları duyduğumda hemen o konuya yoğunlaşıyorum. Anlarım soykırımdan, katliamdan bahsedenin ne hissettiğini. Kolayca empati kurarım.

Bugün, yani 21 Mayıs 2014, Çerkes soykırımının 150’nci yıldönümü. Bu vesileyle ben de Pazar günü Çerkesler’in Jineps gazetesinin yayın kurulu üyesi Yaşar Güven ile buluştum ve kendisine Çerkes soykırımını ve Çerkesler’in eylemliliğini sordum:

geler ulaştırdılar. Fakat olimpiyatların felsefesi enteresandı. Kardeşlik, dostluk üzerine kurulu olsa ve daha önce olimpiyat yapılmış olan Kanada ve Avusturya’daki olimpiyatlarda oranın yerli halkı Kızılderililere ve Aborjin’lere saygı duruşu gösterilmiş olsada, hatta birinci elden özür dilenmiş olsa da biz burada bunun sağlanamayabileceğini düşünerek ciddi girişimlerde bulunmaya çalıştık. Çerkesler bu anlamda sesini duyurmayı başardılar fakat biz sesimizi Türkiye kamuoyuna, dolayısıyla dünya kamuoyuna yeterince duyuramadık. Çerkesler’in yaşadığı pek çok ülke var ve bu etkinlikler aslında eş zamanlı olarak geçmiş yıllarda farklı yerlerde de yapıldı. Almanya, Amerika, İsrail, Suriye, Ürdünde ve Avrupa’nın başka ülkelerinde de yapıldı. Ama sonuç olarak biz Soçi’nin yanlış adres olduğunu söylerken sürekli olarak işlenen şey tahmin ettiğiniz gibi olimpiyatlar sadece olimpiyat değil artık. Bu aynı zamanda bir takım ülkelerin

kendilerini farklı anlamlarda dünyaya kabul ettirme konusunda da yaptıkları girişimler ve bu bir reklam aracına dönüşmüş durumda. Biliyorsunuz bir kent adıyla anılır olimpiyatlar aslında ama burada koca bir Rusya İmparatorluğu Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi’nde birinci sıradayken Soçi geleceğe açılan kapı olarak kendini akladı. Bu anlamda Çerkes Soykırımı konusunda da bir aklama girişimi oldu.

Neden uluslararası kamuoyunda Çerkesler bir güç birliğine girmiyor? Neden güçlü bir protesto gösterisi yapmıyorlar? Ben bir kaç kere şahit olmuştum Kadıköy’de. Çerkesler’in bu dağınkılığı nereden kaynaklanıyor?

Aslında bu trajediyi günümüze kadar nasıl getirdiğimizin altında yatıyor cevabı. Çerkesler biraz daha farklı davrandılar diye yorumlamak mümkün bu konuyu. 1864 yılından 1989 yılına

kadar, yaşananların tabii ki Çerkes aydınları farkındaydı. Ama bunların dile getirilmesi çok uzun yıllar sonra olabildi. Tabii Türkiye bazında baktığımızda bir sürü gerekçe bulabiliriz. Sizlerin de yaşadığı, Kürtler’inde yaşadığı o yurttaşlık sürecini bir şekilde Çerkesler de yaşadı. Aslında 1908’de 2. Meşrutiyet Dönemi’nde Çerkez adıyla anılan bir dernek kurulabildi. Hatta kendi dilleriyle gazete çıkarabildiler. Guaze, rehber, kılavuz adı altında bir gazete çıkardılar. Hatta Kafkasya’ya, orada kalabilen nüfusa destek olmaya çalıştılar, örnek okul açtılar. Cumhuriyet dönemiyle bütün dernek ve okullar kapatıldı. Daha sonraki süreçte yaşananları aşağı yukarı biliyorsunuz. Çerkes Ethem hain ilan edildi. 1922 Aralık ayında başlayan 1923 Haziran ayına kadar devam eden Cumhuriyet Dönemi’nin ilk sürgünleri yaşandı. Aşağı yukarı 1946’lı yıllara kadar suskun geçen bir dönem vardı. 1952’li yıllarda yayın süreci başladı. Kimi insanlar

bilerek asimile oldular. Ciddi sıkıntılı süreçler yaşandı. Sonraki gelişen süreçte önce göç kavramı sonra zorunlu göç kavramı kullanıldı. 1989 yılında Ankara Çerkes Kuzey Kafkas Derneği girişimleriyle uluslararası bir toplantı yapıldı ve orada “sürgün” telaffuz edilmeye başlandı. 1989’da 125’nci yılda sürgünü anma diye birşey söylenebilirdi. 1991 yılında Uluslararası Çerkes Birliği adı altında bir kurum ortaya çıktı. Yine aynı yıl Sovyetler Birliği dağıldı ve ilk defa 1993 yılında sokağa çıkabildi Çerkesler.

1994 yılının 21 Mayıs’ında Yeltsin Rusya Federasyonu’nun oradaki cumhuriyetlerine telgraf çekiyor ve 19’uncu yüzyılda yaşananların bir trajedi olduğunu kabul ediyor ve anavatanından ayrılanların tekrar dönmesi gerektiğini ve bunun büyük bir sorun olduğunu söylüyor. 1997 yılında da ilginç birşey oldu. Dünya Çerkes Birliği, UNPO adında Temsil Edilmeyen Milletler ve Halklar Organizasyonu’na

değil, diye anlattık.

Siz bir gazetecisiniz 8 yıldan beri yazıyorsunuz.

Biz Kürtler de bir dönem aynı sorunları yaşadık, ne kendi yayınımızı rahatlıkla sunuyorduk ne de rahatça konuşabiliyorduk. Biz bu sorunları Türkiye’de yaşadık, siz Kafkasya’da yaşadınız.84’ten sonra PKK’nin mücadelesiyle bu adım atılmış oldu ancak 90’lı yıllarda kendimizi ifade etmeye başladık. Bizim halkımız bile bizi bilmiyordu. Ben sizi çok iyi anlıyorum. Peki Kürt mücadelesi size esin kaynağı oluyor mu ?

Tabii ki, olmaz olur mu ! Bütünüyle söylemek lazım. Demokratik bir perspektifle bakan, soldan bakan Çerkesler açısından, bir taraftan da kimlik ve tarih bilinci konusunda sıkıntı yaşamayan Çerkesler’in özellikle Türkiye’nin demokratikleşme sürecinde daha fazla sesini duyurma çabalarında kabul ettikleri Kürt açılımı olmasaydı, Türkiye demokratikleşme çabasına girmiş olmayacaktı. Biliyorsunuz, Kürt lafı Çerkes Ethem lafıyla özdeşleştirildi bu coğrafyada. Kürtler’in bu anlamda çabası gözardı edilemez.

Ben Türkiye’nin hemen hemen her yerinden insanlarla arkadaşlık ederim. Sizi de gazetenizden dolayı tanıyorum. Ben geçen gün Lazlar’la ilgili birşey söyledim, ana dilinizde dergiler çıkarabilirsiniz diye; Rize’li arkadaşım siz zaten bölücülük yapıyorsunuz bizde mi yapalım diye bir cevap verdi. Siz bu duruma nasıl bakıyorsunuz, bu devletin 91 yıldır süregelen propagandasından mı kaynaklanıyor, yoksa milletin algısı mı bu yönd?

O politikadan bunu soyutlamak çok zor. Politikanın sonuçlarıdır bunlar. Ciddi anlamda izlenen bu politika ve genel anlamda da medyanın beslediği yapı. İşçi sınıfı sınıfına yabancılaşıyor. Bu coğrafyada kimlikler de kendilerine yabancılaştırıldı. Ciddi anlamda bir baskı uygulandı kendi ana dilini kullanırken, baskıya maruz kalındı. Kimlik bilinci, tarih bilinci anlamındaki bu sıkıntıların aşılması gerek.

Bunun için bir güçbirliğine mi gidilmesi gerek ?

Kesinlikle demokratik bir yapının içerisinde birlikte omuz omuza birbirlerinin elini güçlendirerek, kuvvetlen-

örgütü vardır, bu birimebir müracaat yaptı ve bunun sonucunda Birleşmiş Milletler’de temsil edilmeyen topluluğun aldığı karar şöyle oldu: “Çerkesler 19’uncu yüzyılda soykırıma uğramıştır, topraklarından sürgün edilmiştir, dolayısıyla bu soykırım ve sürgün kabul edilmelidir. Sürgün ulus statüsü tanınmalıdır Çerkesler’e, Rusya Federasyonu çifte vatandaşlık hakkı vermemelidir ve vatanlarına dönme hakkını koşulsuz kabul etmelidir.”

Peki Türkiye halkı Çerkes Soykırımı’nın ne kadar farkında ?

Bu konuda da ciddi sıkıntılar var. Bu konuda da ciddi sıkıntılar var. 1993 yılına kadar derneklerin dört duvarı arasındaydık. 1993 yılında sokağa çıktığımızda da Kefken, Karagaç’a kadar gidebildik. 2002 yılında İstanbul’da bulunduk; şöyle ifade edebilirim:Türkiye’deki demokrat sivil toplum kurumlarında yada devrimci hareketlerin içinde yer alan Çerkesler bireysel bazda ancak bunu yapabildi-

ler. Bizim gazete 2005 yılında yayınlanmaya başladı. 2005 Aralık ayından sonra biz şunu farkettilik, yapılan bütün çalışmalar zayıf kalmış. Bu coğrafyanın Çerkesleri daha iyi tanınması gerekiyordu. 1992 yılında Abhazya Savaşı, 1994 yılında Çeçenya Savaşı yaşandı. O zamanlar biz Çerkeslerin kim olduğunu yeniden anlatmaya başladık. 1864 yılında buraya sürgün edilmişler, Kafkasyalı bir halktır kendi dilleri vardır, kendi kültürleri vardır, bunlar Türk

direrek hareket etmesi gerekiyor.

Bütün bu halklara sahip çıkan bir parti bulunuyor. Peki HDP'ye nasıl bakıyorsunuz,dahil olmayı düşünüyor musunuz ya da orada örgütlenecek misiniz?

Biz gazete olarak siyasi değiliz, bir örgüte dahil değiliz. Çerkesler'in genel anlamda siyasi konulara mesafeli durması bir gerçek tabii, ama deyim yerindeyse biz taşın altına elimizi koyduk. Bu coğrafyada bir çatı partisi var, bir barış meclisi süreci var, bu toplantılara katıldık, bir şekilde pozisyon belirlemeye çalıştık tabii Çerkesler'in de sözü

kimliğe dair bir problemi çözecekse-niz bu ancak eşitlik temelindeki yaklaşımla meydana gelebilir, yoksa işte 10 milyonluk halkın hakları başkadır, 2 milyonluğun başkadır, 10 binliğin başkadır, olmaz.

Toplunun hakkı neyse bireyin de hakkı odur.

Elbette, elbette. 1917 Devrimi'nden sonra "ulusların kendi kaderini tayin hakkı" bağlamında henüz doğru dürüst örneğin olmadığı bir dönemde bir uygulama yapılmaya çalışıldı. Ben Kafkasya'yı bildiğim için, orada nüfusu yüzbinin altında olan halklara pozitif

demokrasi daha fazla demokrasidir. Onların bir arada durduğu çünkü aynı iklimi aynı demokrasiyi soluyacaklar. Eşitlik temelinde bir arada durabildikleri bir örgüt olmalı.

Biraz da gazeteden bahsedelim isterseniz.Nasıl kuruldu,yayın politikası nedir?

Jineps, Çerkesler içerisindeki bir örgütün yayın organı değil. Aslında Çerkesler 1952'den pek çok yayın çıkardılar. Dergi veya gazete tarzında kısa yayınlar oldu. Türkiye kamuoyuyla Çerkes kamuoyu arasında bir köp-

gelir. Biz de Çerkes soykırımını diyoruz ama öbür yandan buna Çerkes dillerinden bir şey yapalım diye düşündük, "Tsitsekun" dedik. Ubıhça'nın çatı dili olduğu konusunda dil bilimcilerin yaklaşımları var Kafkasya bazında. Bu yüzden bu kelimeyi Ubıhça kullanalım dedik, Tsitsekun Ubıhça'da

soykırım demek. Sanılanın aksine Çerkesçe diye bir dil yok. Adigeler kendlerine Adige derler, Adigece konuşurlar; Ubıhlar kendilerine Ubıh derler, Ubıhça konuşurlar, Abhazlar Abhazca konuşurlar, Çeçenler Çeçence konuşurlar. Sadece Adigece'nin kendi içinde iki lehçesi var. Bunların hepsi tek alfabede toplanabilir mi diye tartışmalar, görüşmeler sürdürülüyor. Ama konuşabilen, anlaşabilen dillerden söz ediyoruz. Bunların hepsi Kafkas Dil Ailesi'nin içinde. Özellikle dört dili öne çıkarıyoruz; Adigece, Çeçence, Abhazca ve Osetçe.

Anadil mücadelesinde ne aşamadasınız?

Bizim mücadelemiz demokrasi mücadelesi, kimlik mücadelesi. Bunun içinde dil konusunda var tabii ki. Anadil konusunda talepler var, çünkü yitiriliyor dil. UNECO'nun yayınladığı yitirmeye başlanan diller araştırmasında dillerimiz de yer alıyor. Giderek bu dilleri konuşan insan sayısı çok azalıyor.Seçmeli ders konusunda bir takım girişimlerde bulunuldu, her ne kadar aldatmaca olarak görsekte bazı yerlerde seçmeli ders olarak okutuluyor dillerimiz.Dil konusunda özellikle Kafkas Dernekleri Federasyonu çalışmalar yapıyor ve bu zamanla gelişecektir. Yerel yönetimler bu seçmeli dil dersi olayına el atmalı. Talep oldukça başka şart aranmaksızın, mesela şu kadar sayısı olsun, aynı okulda olsunlar vb. şartlar aranmamalı, kurslar açılmalı. Bazı üniversiteler Kafkas dilleri üzerine bölümler açılmaya başlandı. Bunlar aslında anavatan ile ilişkileri sağlıyor, Kafkasya'dan hoca getiriliyor. Bunlarla bir takım şeylerin gelişeceğine inanıyoruz. Radyo ve televizyon konusunda gerekli adımlar hala atılmadı ama atılmalı. Mesela televizyon maddi yönden biraz zor olsa da şimdilik Çerkesler en azından bir radyo açmalı.

Teşekkür ederim.

Bize bu fırsatı verdiğiniz için ben size teşekkür ederim

vardır anlamında. Bu anlamda ben hâla bazı internet gruplarına üye olmamın nedeni o çatı partisi çalışmalarına katılmamdır. Bundan sonra Halkların Demokrasi Kongresi süreci geldi ve biz bir delegasyon olarak iki kişi katıldık gazete adına, İnci Hekimoğlu ve Yaşar Güven olarak varız. Halkların Demokratik Partisi'nin gelişiminde de, Halkların Demokratik Partisi'nde de şöyle bir yaklaşım hakim, sen kendin olarak gel, ben sana bir şey biçmeyeceğim ve kendini burada ifade et, dilini, kültürünü ifade et. Eşit mesafede duruş ve eşitlik temelindeki yaklaşım, biz bunu çok önemsiyoruz. Bir coğrafyada

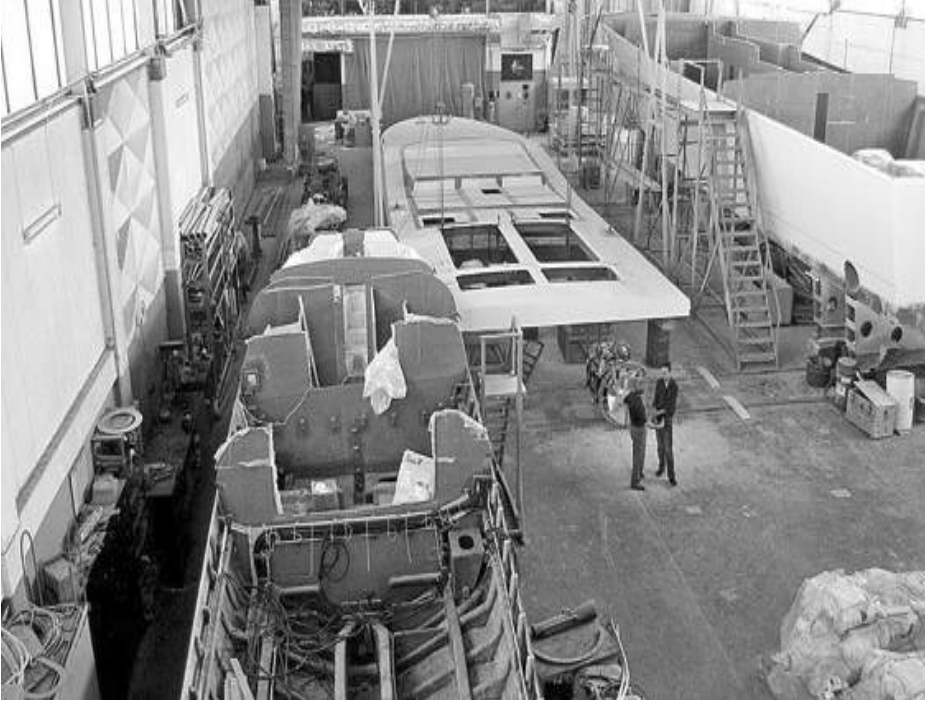
ayrımcılık yapıldığını biliyorum. Böyle bir uygulama oldu, Lenin döneminde. Çerkeslerin 1864'te Kuban bölgesinde otuzbin ile altmışbin arası nüfusun kaldığı söyleniyor, çarlığın ciddi baskıları var, burdan oraya alfabeler gönderiliyor. 1917 sonrası özellikle 1930'lardan sonra tanınan bir takım haklar ile edebiyatın gelişmesi ile diasporada tersine besleme başladı. HDP süreci ile ilgili söylediğimiz şey, taşın altına elimizi sokmaya çalıştık çünkü böyle bir şeyin olması gerektiğine inanıyoruz bu coğrafyada. Çerkeslerin kendi başına kuracağı bir parti, Lazların, Gürcülerin, etnikliğin bir politikası olacaksa

rü oluşturdu bu gazete. Hiçbir zaman Çerkes sorununun çözüm yeri olarak görmedik bu gazeteyi ama sorunların net bir şekilde görülebildiği gazete oldu. Çerkesler bazından bakıldığında tam olarak Çerkesler'in sorunlarını yansıttığını söyleyemem. Bunun da çeşitli sebepleri var tabii ki.

Siz de anadil mücadelesi veriyorsunuz.

Mesela Holokost deyince Yahudi soykırımı akla gelir, jenosid deyince Ermeni soykırımı akla gelir, Dersim Tertelesi deyince Dersim katliamı akla

Tuzla Denetim Dışı

İSTANBUL'un en riskli sektörlerinin 2014 yılı için büyük ölçüde "denetim dışı" kaldığı ortaya çıktı. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının iş sağlığı ve güvenliği yıllık de-

netim programına göre, İstanbul'da bu yıl da denetimler sınırlı olacak. Patlayıcı madde üretilen ve depolar denetlenecek.

Soma'da yaşanan facianın ardından, iş güvenliği ve denetimlerin niteliği bir kez daha gündeme gelirken, İstanbul'un en riskli sektörlerinin 2014 yılı için büyük ölçüde "denetim dışı" kaldığı ortaya çıktı. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının iş sağlığı ve güvenliği yıllık denetim programına göre, İstanbul'da bu yıl denetimler sınırlı olacak; büyük inşaat yerleri ile patlayıcı madde üretilen ve depolanan yerler denetlenecek. Ancak Tuzla gibi sanayinin yoğun olduğu ve sık sık iş kazalarıyla gündeme gelen bölgelerin büyük bir bölümünde bu yıl "haberli" dahi olsa denetim olmayacak. Programa göre bu yıl İstanbul'da yapılacak en temel denetimlerden biri büyük inşaat işyerleri bir başka deyişle şantiyeler olacak. Patlayıcı madde imal eden yerler ise tüm Türkiye genelinde denetime alınacak, Kimyasal ürünlerin imalatı konusunda da, Ankara Grup Başkanlığı denetimler yapacak. Denetimlerin yapılacağı 9 il arasında İstanbul da yer alacak.

SEKTÖRLER YOK

İstanbul'un en çok iş kazası yaşanan sektörleri, planlı denetime tabi tutulmayacak. Bu sektörlerin başında metal-makine sanayii geliyor. Tersanelerin yoğun olduğu ve iş kazalarıyla gündeme gelen Tuzla da denetim dışı kalacak. İş kazalarında özellikle yangın riski nedeniyle önemli kabul edilen tekstil sektörü de İstanbul'da denetim programında yer almıyor. İstanbul'da kimyasal üreten işletmelerin büyük bir bölümünün de açıklanan programla birlikte planlı denetimin dışında kaldığı ifade ediliyor. Mevzuata göre, işyerlerine planlı denetimlerin yanı sıra şikayet üzerine müfettiş gönderilebiliyor. Son yıllarda sayıları gide-rek artan plazalar da olası bir yangında yaşanabilecek can kayıpları nedeniyle riskli kabul ediliyor. Buna karşın plazalar da, bakanlığın 2014 yılı denetim programında yer almıyor.

Edebiyat ajanlığından PR hizmetlerine her türlü tanıtım faaliyetlerinizde çözüm üretici
bir dost ajans: Bavul Ajans.
"Bavuldan kamuoyuna."

Zeyrek Mahallesi, Serdab Sokak, No:32/B,
34083, Fatih-İstanbul, Türkiye

TEL: 0212 621 53 10 | info@bavulajans.com

İKSV

TIYATRO

9 MAYIS
5 HAZİRAN
2014

19. İstanbul Tiyatro Festivali

Yerli oyunlar
35 TL (tam) ve
25 TL (öğrenci)

19. İstanbul Tiyatro Festivali başladı!

Yerli ve yabancı 39 oyunu, 100'e yakın gösterimde izleyicilerle buluşturacak 19. İstanbul Tiyatro Festivali perdelerini açtı. Festival biletleri Biletix ve İKSV'de.

Ayrıntılı bilgi için: tiyatro.iksv.org

Ekstrem sponsor

Eczacıbaşı

Ekstrem sponsor

vodafone

Ekstrem sponsor

DHL

Ekstrem sponsor

MARTI İSTANBUL HOTEL

Sancaktepe Kaymakamlığına Molotoflu Saldırı

Sancaktepe'de bir grup, kaymakamlık binasına taş ve molotoflarla saldırdı. Atılan molotof bombaları nedeniyle çıkan yangını, binada bulunan polis memurları söndürdü.

Sancaktepe Kaymakamlığı'na Molotoflu Saldırı

Olay geçtiğimiz Pazar saat 10.00 sıralarında Demokrasi Caddesi 12 numarada bulunan, Sancaktepe Kaymakamlığı hizmet binasında meydana geldi. İddialara göre ara sokaktan kaymakamlık binasına yaklaşan ve yüzleri maskeli oldukları öğrenilen yaklaşık 10 kişilik grup, binanın girişinin bulunduğu ön cephesini taş ve molotof yağmuruna tuttu. Atılan

taşlar nedeniyle çok sayıda cam kırılırken, bina girişi de dışarıdan alev aldı. Bu sırada içeride bulunan iki güvenlik görevlisi polis memuru da, yangın tüpleri ile müdahalede bulunarak alevlerin binanın iç kısmına sırayet etmesini önledi. Kısa süre bina önünde slogan attığı öğrenilen grup, ara sokaklara kaçtı.

Olay yerine gelen itfaiye ekipleri yangınla ilgili incelemelerde bulundu. Binanın etrafını güvenlik kordonu ile çeviren polis ekipleri de olayın nedeniyle ilgili çalışma başlattı.

Ölen ve yaralananın olmadığı olayda, kaymakamlık binasının dış cephesinde ve giriş kısmında maddi hasar meydana geldi.

ACIMIZ BÜYÜK

Soma'da hayatını kaybeden emekçilerimize
Allah'tan rahmet, ailelerine ve tüm halkımıza
başsağlığı dilerim.

Halil Yılmaz
HNF İnşaat

FEHİM IŞIK

Arjen Ari: Modern Kürt Şiirinin Damarlarını Ören Şair (1)

Yaşamını yitirenin ardından yazmak zordur. Hele bu yaşamını yitiren birçoklarının sevdiği ve bir o kadar da bahtsız olan bir şair ise daha da zordur, onu yazmak.

rini, belki biraz da bahtsızlığını konuşuruz.

Arjen Arî 1956 yılında Omeri-ya'nın Çalê köyünde gözlerini dünyaya açar. İlk ve orta öğrenimini

tinin içindeki yerini alıyor, bir yandan da şiirlerini Kürtçe yazıyordu.

Arjen'in ilk şiirleri, 12 Eylül öncesinin önemli edebiyat dergilerinden biri olan Tîrej dergisinde yayınlanır.

şairimizden biriydi.

Yazar Çiya Mazî'nin Le Monde Diplomatique gazetesi için yaptığı röportajında, Çiya Mazî'nin bir sorusuna verdiği cevapta şunları söylüyor, Arjen:

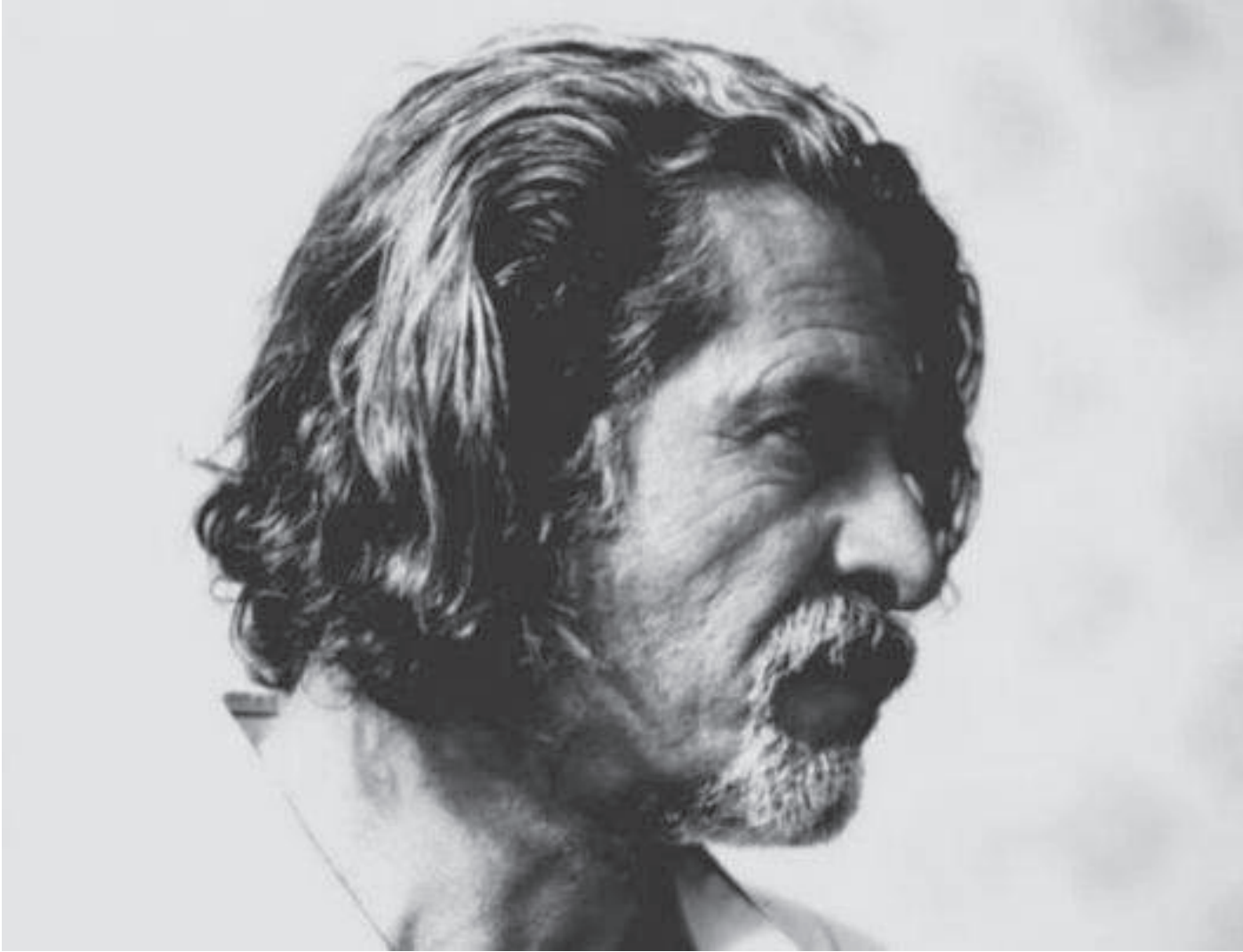
“Dört beş değerli insanın; Gurdîlî, Dilbirîn, Rojen Barnas, Berken Bereh, Mem Ronga, Malmîsanij'in döneminden bugünlere ulaştım.”

Arjen Arî bu röportajında uzun uzun 12 Eylül öncesi Kürt şiirini, siyasetin şiir üzerindeki etkilerini, sol ile tanışmasının şiirine yansımalarını anlatıyor.

Arjen daha hastanedeyken, hastalığı ile boğuşurken, kansere direnirken duygulu bir yazı kaleme alan, Arjen yaşamını yitirdiğinde ise adeta canından bir parçayı kaybetmiş gibi etkilenen Berken Bereh de, Arjen ile aynı dönemin şairlerinden. Berken Bereh yazısında, Gregory Jusdanis'in bir belirlemesinden, edebiyatın bir anlamda bir milletin günlüğü olduğundan; milletin geçmişinin, şimdisinin ve geleceğinin hikâyesini anlattığından söz eder ve şöyle der Arjen Ari için:

“Kürt edebiyatına -ister sözlü, ister yazılı olsun- baktığımızda tam da bunu doğrulayan bir gerçeklikle karşılaşırız, özellikle de Kürt şiiri ve bu şiirin modern damarlarından birini ören Arjen Arî de... Şimdiye değin “Ramûsan Min Veşartin Li Geliyekî, Ev Çiya Rûspîne, Destana Kawa, Eroûtîka, Bakûrê Helbestê, Şêrgele, Çil Çarîn, Bîhoka Li Pişt Sînor, Kulilkên Be'îvan, Gorî û Bîndest” adlı eserleriyle okur karşısına çıkan Arjen Arî'nin sesi ve üslubu, ilk kitabı Ramûsan Min Veşartin Li Geliyekî'den son şiir kitabı Şêrgele'ye kadar hemen hemen hiç değişmez. O söyleyişte coğrafyasının bütün özellikleri yerini bulmuş ve harmanlanmıştır; içten, gür, yalın ve en üst perdeden...

Devam edecek

Arjen'in ardından yazmak da öyle bir şey.

Çok zamansız gitti aramızdan.

Sözcüklerin ruhuna en iyi işlediği, sözcüklerle en güzel oynadığı bir dönemde, Kürtçeyi öksüz bırakarak aramızdan ayrıldı.

Aramızdan ayrılan bu şairimizi kısaca tanımakta, yaşam öyküsünün kilometre taşlarını, onu şiirle buluşturan ilk günleri biraz da olsa bilmekte fayda var. Hemen ardından onun şiir-

Nusaybin'de tamamladıktan sonra Diyarbakır Eğitim Enstitüsü Türkçe bölümüne başlar. Eğitim Enstitüsünü 1979 yılında bitirir.

Arjen, ilk şiirlerini üniversite için geldiği Diyarbakır'da yazmaya başlar. Devrimci mücadelenin gençlikle vücut bulduğu, her gencin parkalarının altına birer kitap sıkıştırdığı, kahve köşelerinde gençlerin farklı fraksiyonlardaki diğer gençleri ikna etmek için sabahlara kadar tartıştığı o günlerde Arjen, bir yandan gençlik siyase-

İlk kitabının yayınlanması ise 12 Eylül sonrasına kalır. Araya giren darbe, onu şiirden koparmasa da kitabının sayfalarını katbekat dolduracak şiirlerinin yayınlanmasını geciktirir. Arjen ilk kitabını, yani “Ramûsan Min Veşartin Li Geliyekî”yi 1999 yılında yayınlar. İlk kitabını, Avesta yayınları basar.

Arjen, 12 Eylül öncesinden günümüze taşınmış, kendini hem 12 Eylül öncesinin, hem de 12 Eylül sonrasının nesliyle bir araya getirebilmiş birkaç

HALİL YILMAZ

Osmanlı ve Çerkesler

İngiltere, Osmanlı İmparatorluğu'nun hayatta kalması konusundaki kararlılığını Kırım Savaşı'nda Rusya'ya karşı Osmanlı ile birlikte savaşarak kanıtladı. Osmanlı İmpara-

ya 1774'teki Küçük Kaynarca Sözleşmesi'ne gelinceye kadar Osmanlı için nedense hiçbir dönemde ilgi odağı olmamıştı. Kırım ve Kuban ırmağının kuzeyi Osmanlı'dan koparılıp Rusya'ya

tına ve dolayısıyla Osmanlı ilgilenmesi gereken coğrafya haline geldi.

Osmanlı ve Çerkesler'in yakınlaşması, Osmanlı bölgesinde savunma mevzilerinin güçlendirilmesi ve Çerkesler arasında müthiş bir Osmanlı ilgisi ve taraftarlığı yönünde propaganda yürütülmeye başlandı. Diğer yanda Çerkesler'le yapılan ticaretin daha etkin ve kesintisiz biçimde sürdürülmesi için gerekli tedbirler alındı. 1781'de Anapa Kalesi inşa edildi. Güneye doğru Osmanlı Sohum, Batum, Trabzon kaleleri vardı. Karadeniz'in kontrolü ağırlıklı olarak Osmanlı ve Çerkesler'in elindeydi. 1829'a gelindiğinde Anapa, Sohum, Poti Ruslar'ın oldu.

Çerkesler'e göre Osmanlı bu anlaşmalarla aslında kendisine ait olan toprakları Ruslar'a vermişti. Böyle bir düzenlemenin Çerkesler'e göre hiçbir zaman meşruiyeti olmayacağı açıktı. Bu durum 1829'da Edirne Antlaşması'yla ortaya çıktı. 1829 yılına kadar Çerkesya bağımsızdı. Çerkesler 1787-1792 arasında Osmanlı'ya yardım etmişti. Bu yardım sayesinde Ruslar iki kez Anapa önünde püskürtüldüler. Osmanlı bunu kendine, Rus ordusunun belini kırıdığına yordu. Osmanlı Anapa

Seraskeri Hüseyin Paşa komutasında 30.000 Osmanlı ve 10.000 Çerkes savaşıyla Doğu'ya yürüdü. Osmanlı'nın hedefi Kabardey bölgesini işgal edip Çeçenya üzerinden Hazar Denizi'ne ulaşmak, oradan Orta Asya Müslümanları'yla birleşip Koca Osmanlı Doğu'da Kuban'ı geçmekti. Ancak küçük bir Rus Kabardeyler birliği tarafından karşılandı ve yenildi Hüseyin Paşa da tutsak düştü.

Savaşın sonra Ruslar Çerkesler'e karşı büyük bir kin ve intikam savaşı başlattılar. Binlerce Çerkes'i katlettiler. Ruslar savaşın olduğu yerde Betal diye bir kale kurdular. Şimdi Karaçay-Çerkes Cumhuriyeti'nin merkezi olan Çerkes kenti. Osmanlı için Çerkesleri böylesi bir savaşın içerisinde bırakmanın sonuçları çok ağır oldu. 1862-1864 yıllarına gelindiğinde bir veya bir milyon beşyüz bin Çerkes katledildi. Yerinden yurdundan çeşitli dünya ülkelerine sürgüne yollandı. Yıllarca Karadeniz kıyılarında Çerkeslere yapılan katliamın izlerine rastlandı, Çerkesler'e ait olan kafataslarının kıyılara vurmasıyla katliamın vahşet görüldü.

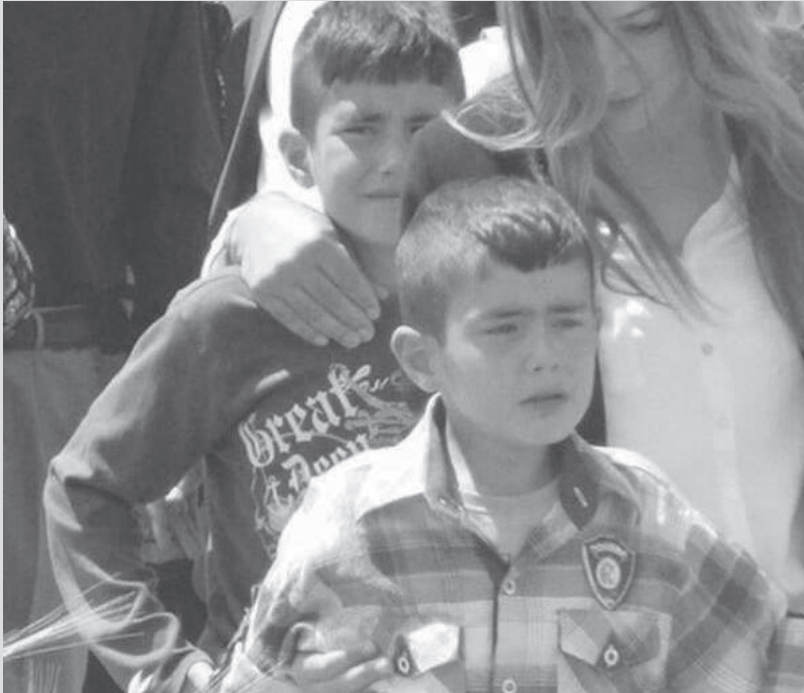
(21 Mayıs 1864'te Çerkesler'e yapılan soykırımı kınıyorum)

torluğu İranla olan mücadelesinde her zaman stratejik öneme haiz olan Güney Kafkasya'nın aksine Kuzey Kafkas-

verildi. Böylece Kuzey Kafkas Batı Çerkesya olarak bilinen bölge Osmanlı'nın Rusya karşısındaki savunma hat-

Sınırdan Anne ve Çocuk Katliamı

Türk Silahlı Kuvvetleri'ne mensup askerler, geçen pazar akşamı Şırnak'ın Cizre ilçesine bağlı Kuştepe Köyü Şabaniye mezrası yakınlarında Suriye sınırını geçmek isteyen Seade Derwiş adındaki Rojava'lı kadını iki çocuğunun gözleri önünde öldürdü. Derwiş, babası ve iki oğlu ile birlikte kocasının yanına geliyordu.

Seade Derwiş'in cenazesi otopsi ardından ertesi gün Hebil Hewa sınır kapısından Rojava'ya getirildi. Sınırdan ailesi tarafından alınan Seade Derwiş'in cenazesi Dêrik kentine götürülerek, kent mezarlığında toprağa verildi.

Rojava'nın Dirbesiye kentinden Kızıltepe-Şenyurt'ta geçmeye çalışan 14 yaşındaki bir çocuk da yine Türk Silahlı Kuvvetleri mensubu askerlerin açtığı ateş sonucu ağır yaralandı. Şakağından vurulan gencin her iki gözünü kaybettiği belirtildi.

A. Ö. adındaki çocuğun babası Abdullah Özdemir, oğlunun dün gece geç saatlerde sınırı geçmeye çalışırken vurulduğunu söyledi. Baba Özdemir, sınırın geçemeyen ve Rojava kısmında kalan oğlunun şakağından vurulduğunu ve iki gözünü kaybettiğini belirtti.

Olayın, 15 gün önce dedesini görmeye gittiği Rojava Dirbesiye'den dönerken meydana geldiğini söyleyen Özdemir ile Kızıltepe belediye eş başkanları, Özdemir'i sınırdan ambulansla alarak Mardin Devlet Hastanesi'ne kaldırdı.

VAHİT KARAKAYA

Sporda Yeni Tesis Yatırımları

“Görüşünüz ne olursa olsun, gönlünüz daima sporla dolsun..”

Sevgili sporseverler bu haftaki yorumuma geçmeden önce Manisa Soma’da yaşanan maddenin faciasında hayatını kaybeden insanlarımızı bir kez daha rahmetle anıyor ve geride kalan ailelerine baş sağlığı diliyorum. Umarım bu son olur ve bir daha böyle acıları yaşamayız.

Bu haftaki yazımda biraz da sporumuzdaki tesisleşmeye değinmek istiyorum. Nedeni ise gerçek anlamda başarı elde etmek için iyi organize ve dizayn edilmiş tesisle-

rin gereği, spordaki başarıların bir aynası olduğunu düşünmem. İyi bir tesis başarı demektir. Son zamanlarda bakıyorum da ülke neredeyse şantiyeye dönmüş durumda. Hal böyleyken son zamanlarda profesyonel anlamda sporcuya ve halka açılmış spor tesisi ise çok az. Ne diyoruz sağlık ve başarı için devamlı spor ve bu ülkemiz için de büyük bir kazanç. Ülkenin yedi bölgesine, seksen bir iline ayırt etmeksizin dev, muhteşem tesisleri kazandırrırsak sağlıklı birlikte buralardan

yetiyecek sporcularımıza da büyük başarılar için yol açmış oluruz. Bugün gelişmiş Avrupa ülkelerine baktığımızda sporun her dalında dünya klasmanında üst düzeyde olduklarını görüyoruz. Nedeni tabii ki spora, sporcuya ve dev spor tesislerine verdikleri önem yani profesyonel üst düzey anlayış. Bir gerçeği daha hatırlatmak istiyorum, Türkiye kökenli sporcularımızın dünya arenasındaki yeri belli ve bu başarıları bizler görsel medyadan gıptaıyla izliyoruz. Çünkü onlar dev

spor tesislerinde idmanlarını profesyonel anlayış içerisinde sürdürüyorlar. Şimdi ülkemizde sporla ilgili yetkililere sesleniyorum. Başarı ve spor dalı ne olursa olsun iyi nesiller yetiştirmek istiyorsak spordaki tesisleşmeye çok önem vermemiz gerekiyor.

Spor sevgi, dostluk, kardeşlik ve barış demektir, unutmayalım sevgi ve saygılarımızla.

NOT= Çok iyi spor tesisleri yaparsak çok iyi ve yetenekli sporcular yetiştiririz.

Kartal’ın Kanadı Kırık:1-0

İkinci lig Beyaz grupta büyük bir başarı göstererek ilk beşe girip play-off maçları oynamaya hak kazanan Kartalspor yine bu grupta şampiyonluğu son hafta kaybeden Göztepe karşısına bu kez play-off mücadelesinde çıktı. Kendi evinde oynamanın avantajını iyi değerlendirmek istiyordu. Fakat olmadı, güçlü rakibi karşısında hiç bir varlık gösteremiyerek 11. dakikada Tolga’nın golünü sadece seyretmekle yetindi. Karşılaşmanın bundan sonraki dakikalarında her iki ekip de gol bulamayınca karşılaşma deplasman ekibi Göztepe’nin istediği şekilde sonuçlandı. Karşılaşmanın rövanşı 20 Mayıs Salı günü oynanacak. Her iki takıma da karşılaşma öncesinde başarılar diliyoruz.

Kartalspor: 0 - Göztepe: 1

Stat: Kartal

Hakemler: Bülent Birincioğlu, Baki Yiğit, Ömer Faruk Yeşil

Kartalspor: Osman Kurtuldu, Ramiz, Onur, Muammer, Anıl, Azad, Uğur, Burak Göksel (Dk. 46 Burak Akdiş), Okan, Mesut (Dk. 68 İlkay), Ersel

Göztepe: Tolgahan, Aytek, Sabutay Alper, Şaban Yılmaz, Furkan (Dk. 67 Enes), Cihan, Tolga (Dk. 78 Onur), Volkan (Dk. 46 Ramazan), Samet, Halil, Osman

Gol: Dk. 11 Tolga (Göztepe)

Sarı kartlar: Dk. 17 Tolga, Dk. 40 Aytek, Dk. 89 Tolgahan, Dk. 90+1 Halil (Göztepe)

Yeni Malatyaspor Play-Off'ta Avantajı Kaptı: 1-0

İkinci lig Beyaz grubun iki güçlü ekibinin Malatya'daki zorlu play-off mücadelesini çok çetin geçen bir maçtan sonra ev sahibi takım kazanmasını bildi ve rövanş mücadelesi için de büyük bir avantaj elde etmiş oldu. Maçta kontrolü elinden bırakmayan Yeni Malatyaspor karşılaşmanın sonlarına doğru ataklarını daha da arttırarak 76. dakikada Muharrem'in golüyle 1-0 öne geçti ve bu skoru karşılaşmanın bitiş düdüğüne kadar koruyup ikinci maç için avantaj elde etmiş oldu. 20 Mayıs Salı günü Hatay'da Yeni Malatyaspor'u çok zorlu bir 90 dakika bekliyor. Her iki takıma da karşılaşma öncesinde başarılar diliyoruz.

Yeni Malatyaspor: 1 - Hatayspor: 0

Stat: İnönü

Hakemler: Yaşar Kemal Uğurlu, Serkan Çimen, Serkan Olguncan

Yeni Malatyaspor: Vedat, Koray (Dk. 72 Uğur), Gökhan, Fahri, Ramazan, Coşkun (Dk. 58 Muharrem Ozan), Eren (Dk. 58 Mustafa), Hüseyin, Ahmet Gökhan, Rahman Oğuz, Necdet

Hatayspor: Fatih, Hasan (Dk. 70 Mehmet Ayaz), Ömer, Gökhan Ünver (Dk. 58 Enis), Özgür, Taylan, Barış, Mehmet Enes, Serbay (Dk. 82 Güney), Serkan, Halil

Gol: Dk. 76 Muharrem Ozan (Yeni Malatyaspor)

Sarı kartlar: Dk. 84 Uğur (Yeni Malatyaspor), Dk. 9 Gökhan Ünver, Dk. 75 Fatih (Hatayspor)

Alanyaspor Diyarbakır'da Güldü: 1-0

İkinci lig kırmızı grupta ligi ikinci sırada bitiren Alanyaspor ve beşinci sırada tamamlayan Diyarbakır BBSK'nin Diyarbakır'daki play-off ilk maçında gülen taraf deplasman takımı Alanyaspor oldu. Karşılaşmaya çok istekli başlayan ekip kontrolü elinden 90 dakika boyunca bırakmayarak 64. dakikada Timuçin'nin golüyle 1-0 öne geçip rövanş mücadelesi için büyük bir avantaj elde etmiş oldu. Karşılaşmanın rövanşı 20 Mayıs Salı günü Alanya da oynanacak. Her iki takımda maçtan önce başarılar diliyoruz.

Diyarbakır Büyükşehir Belediyespor: 0 - Alanyaspor: 1

Stat: DİSKİ Spor

Hakemler: Murat Türker, Serkan Akal, Serkan Olguncan

Diyarbakır Büyükşehir Belediyesi: Levent, Kamil, Ercüment, Yusuf, Erhan, Mert, Serdar, Barış (Dk. 72 Hakan), Samet, Ozan, Abdullah (Dk.77 Semavi)

Alanyaspor: Haydar, Türker, Alper, Süleyman, Kerem, Efecan, Emre (Dk. 80 Şamil), Timuçin, Onur, Gökalp (Dk. 77 Gökhan), Aydın

Gol: Dk. 64 Timuçin (Alanyaspor)

Sarı kartlar: Dk. 33 Kamil, Dk. 51 Ozan (Diyarbakır Büyükşehir Belediyesi)

Bandırmaspor Avantajı Kaptı: 1-0

İkinci lig kırmızı grubun iki güçlü ekibinin play-off mücadelesinde ilk maçta gülen taraf ev sahibi Bandırmaspor oldu. Seyircisinin desteğini de arkasına alan ekip bu avantajını çok iyi kullanarak 90 dakika boyunca oyunun kontrolünü elinde tutmasını bildi. Ve karşılaşmanın 58. dakikasında Hakkı İsmet'in golüyle 1-0 öne geçerek ikinci maç için avantaj yakalamış oldu. Karşılaşmanın rövanşı 20 Mayıs Salı günü Ankara'da oynanacak. Her iki takıma da karşılaşmalar öncesinde başarılar diliyoruz.

Bandırmaspor: 1 - Ankaragücü: 0

Stat: 17 Eylül

Hakemler: Hüseyin Sabancı, Birol Güldane, Levent Aktan

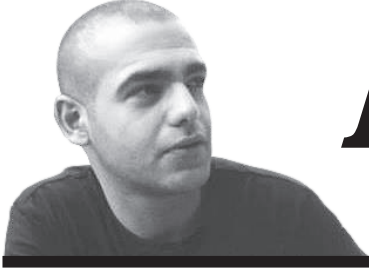
Bandırmaspor: Kurtuluş, Celal, Ali Serin, Timur, Hacı Mustafa (Dk. 90 Ali Koçak) Cenk, Hakkı İsmet (Dk. 75 Sertaç), Onur, Yasin, Tayfur, Serkan

Ankaragücü: Bayram, Metin, Serhat Akyüz, Mehmet Taşçı (Dk. 46 Onur), Kaan Kanak, Mehmet Umut Nayir, Mehmet Çakır, Ufuk, Serhat Gülpınar, Muhammed (Dk. 80 Volkan), Mehmet Erdem (Dk. 62 Ömer)

Gol: Dk. 58 Hakkı İsmet (Bandırmaspor)

Sarı kartlar: Dk. 89 Onur (Bandırmaspor), Dk. 22 Mehmet Erdem, Dk. 81 Volkan (Ankaragücü)

Kırmızı kart: Dk. 90 Onur (Bandırmaspor)

MUSTAFA İŞİTMEZ

İstemsiz Adımlar

Cok istemiş olsam da, hayatım boyunca bir türlü kazandığımı üstüne başına harcayan biri olamadım. Senede sadece bir kez kot almaya gider ve beş dakika da deneyip alırım. Zaten soyunma kabininde ayakkabıları çıkartmak olsun, yeni kotun düğmesini açabilmek olsun, hepsi ayrı ayrı işkence gibi gelir bana. Kot seçerken kriterlerim de oldukça basittir. Öncelikle ucuz olmalı, ikinci olarak da boyu benim boyuma göre 3-4 santim uzun olmalıdır. Aslında senede bir kot alma ihtiyacı bende zorunluluktan doğmaktadır. Çünkü boyu uzun olduğundan paçaları parçalanır, aşırı kaşımadan ötürü de kasık bölgesinde genişçe bir delik oluşur. 26 yaşına girdiğim şu günlerde nasıl oluyor da, seneye biraz daha uzayacakmışım gibi bir mantıkla kot almayı sürdürdüğümü merak ederim. Halbuki son 10 senedir boyumun uzamayı tamamen durdurduğuna kabullenmiş olmam gerekirdi.

Aslında boyumun uzaması için çok gayret sarf edildi zamanında. Ailem sırf bu nedenle basketbola göndermişti ilk ve ortaokulda. İtiraf etmem gerekirse, sporun tüm dallarında tam bir yetenezsizdim(bu durum hala değişmedi). Ama ne yalan söyleyeyim, asla da kursuna gittiğim için basketçi havalara girmemişim.

Kursta, deliler gibi turnike çalıştığımız bir dönemde, okul bahçesinde bir çocukla karşılaştım. Çocuk tam olarak, atari salonlarındaki “geçeyim mi abi?” tiplerindendi. Özellikle ortaokul çocuğu gibi düşünürseniz, o tiplerin nasıl da ürkütücü olabileceğini tahmin edebilirsiniz. Biraz daha iyi hayal edebilmeniz için şöyle bir örnek daha sunabilirim: yazı tura atmak yerine elindeki taşın üstüne çekinmeden balgam atıp “yaş mı kuru mu?” diye sorabilecek bir tipti bu çocuk. Yanıma geldi, “kayısalım mı?” diye sordu. Öncelikle biraz ürkütüm fakat bu teklifi reddedersem başıma kötü şeyler gelebileceğini hissederek hemen kabul ettim. Sonuç ortadaydı; 15 dakika yaptığımız teke tek maç boyunca çocuğun peşinden koştum durdum. Bırakın sayı yapmayı, topa zor dokunabildim.

Aslında burdaki en büyük mantıksızlık, çocuğu boyunun uzaması için basketbola göndermekti. Zaten pek de faydası olmamıştı ki 170 santimi zor geçebildim. 180’in altındaki bir aileden ne kadar uzun bir birey çıkması beklenebilir ki? En azından bir basketçi çıkamayacağı kesindir. Doğal akışına bırakılsa zaten bu kadar uzardım ben. O da çok önemli değil de esas takılmış olduğum konu, birinin boyunun uzun olmasının neden bu kadar önemli olduğudur. Büyüyünce perde-

leri takması veya ampul değiştirebilmesi amacıyla mı? İnsanoğlu basketboldan önce cüce miydi?

Tüm bu sorular içinde boğulmuşken mağazaya adımımı attım. Karşımda bir yazı vardı. MAĞAZAMIZ GÜVENLİK KAMERALARI İLE İZLENMEKTEDİR. Bu yazı beni rahatsız etmeyi başarmıştı. Bu rahatsızlık, hırsızlık yapacağımdan değil, sadece etrafta o kadar kameranın bulunmasının bende bir boğulma hissi yaratacağındandı. Bir yerden sonra çalışanlar bile şüpheli gözlerle bakıyor gibi gelir bana bu mağazalarda.

Yazının ardından sağıma dönüp baktığımda bir güvenlik görevlisi gördüm. Kasıla kasıla, “buranın güvenliğinden ben sorumluyum, asla bir şey çalamazsın” der gibi bakıyordu bana. Gördüğüm o yazıdan sonra, güvenlik görevlisinin bu derece kasılması şaşırtmıştı beni. O enteresan özgüveni nereden geliyordu tam olarak anlayamamıştım. Zira bir şey çalacak olsam, güvenlik kamerasına kaydedilecekti olay yani o adam tamamen göstermelik orada duruyordu bence. Çabucak kotumu deneyip aldım ve uzaklaştım mağazadan. Senede bir kez girmek zorunda kaldığım mağaza gözümde ne kadar iğrenç bir yerdi bir bilseniz.

Evime gittim, yeni kotumu giydim, her zamanki gibi boyu uzun geldi ve

yanlış bir tercih yaptığımı fark edip kendimden soğudum bir süreliğine. Televizyonu açtım ve sihirbazlık gösterisi buldum bir kanalda. Kilitlenip kaldım. En son doksanlarda moda olan bu gösterilerin neden artık yapılmadığını anladım. Gayet sıkıcı gösterilerdi.

Çocukluğumdan ufak bir kare geldi gözümün önüne. Ortaokul zamanlarında bir arkadaşım vardı. Evine gittiğim bir gün bana “Mandrake’nin el kitabı” veya benzeri bir kitaptan öğrendiği basit bir numarayı yapmıştı. Etkilendim tabii ki, çocuk olmanın da vermiş olduğu bir saflıkla. “Nasıl yaptın oğlum o numarayı?” dememe kalmadı ki, buna bir kasılma geldi. Deminki saf çocuk gitti yerine bir David Copperfield geldi sanki. Küçümser bir bakışla süzdü beni öncelikle ve ardından “söyleyemem, sır!” dedi. İşin en rahatsız edici yanı ise bunu size bir ortaokul çocuğunun söylüyor olmasıdır. Bir numara öğrenerek Mandrake olamazsınız fakat Mandrake kasılması o saniyeden sonra serbesttir.

Televizyonun karşısında oturmuş huzuru ararken içim irkilmişti tekrar. Bunları unutmam lazım diyerek yerimden kalktım mutfaka kahve yapmaya gittim. Paçalarım yere sürtüyordu. “Basket kursuna mı gitsem acaba” diye geçirdim bir an içimden.

Maltepe'de Meşaleli Yürüyüş

Maltepelili vatandaşlar, Maltepe Belediye Başkanı Ali Kılıç önderliğinde 19 Mayıs Atatürk'ü Anma Gençlik ve Spor Bayramı Ata'ya Saygı Yürüyüşünde tek yürek oldu. Soma'da yitirdiğimiz maden emekçilerinin anısına sahip çıkan ve meşaleli yürüyüşte tüm Maltepelilerle omuz omuza yürüyen Başkan Kılıç, "Bugün, geleceğimizi emanet edeceğimiz gençlerimizin günü. Ata'ya Saygı Yürüyüşümüzü yüreklerimizi dağlayan korla gerçekleştiriyoruz. Ellerimizde meşaleler, kalbimizde Soma var. Ulusal yas içinde girdiğimiz bayramımızı hüznün sardı." dedi.

Meşaleli yürüyüşün ardından Maltepe Meydanı'nda toplanan kalabalık saygı duruşunun ardından İstiklal Marşı'nı okudu. Maltepelilere seslenen

Maltepe Belediye Başkanı Ali Kılıç, "Cumhuriyet tarihinde belki de ilk defa 19 Mayıs'ı böyle hüznü bir ortamda kutluyoruz. 19 Mayıs sıradan bir anma değildir. Mustafa Kemal Atatürk, "Ben gençlerime emanet ediyorum" demiştir. 19 Mayıs'ın anlamını her geçen gün daha da iyi kavrayan güçler unutturmak isteseler de Anadolu'nun devrimci gücü unutturmayacaktır.

Dünyanın diğer ülkelerinde yıllardır bir maden işçisi bile yaşamını yitirmiyorsa, yetkililer şapkalarını çıkarıp önlerine koysunlar. Cumhuriyeti birlikte yaşatacağız, sizlerin Cumhuriyeti olan bağlılığınıza ve Atatürk'e olan saygınıza güveniyorum." diye konuştu.

19 Mayıs

Atatürk'ü Anma, Gençlik ve Spor Bayramı Kutlu Olsun

GENÇLİK GELECEKTİR

MALTEPE BELEDİYESİ
www.maltepe.bel.tr

Ali KILIÇ
Maltepe Belediye Başkanı

